

Bhartrihari
Vairagyasatak

वैराग्य शतक

Sanskrit -

Paper - Printed

1798 Sakabda

~~1798~~ ~~(very old)~~ (152 years old)

53 Folio

9.6" x 4.5"

Complete

अथ भर्तृहरिकृतवैराग्यशतक प्रारंभोऽयम्.

श्र. वै.

१.

श्रीगणेशायनमः विश्वेशंमोक्षदातारंभैरवंभीतिनाशनम् बुद्धिप्रदं बुद्धिराजं सर्वगैर्नो
मिसादरम् १ लंबोदरसुरवंध्यात्मानन्वाकृष्णं सदाशिवम् वैराग्यशतकव्याख्यां यथाप्रज्ञं
करोम्यहम् २ दिक्कालाद्यनवच्छिन्नामूर्तिर्यस्य महात्मनः तस्मै कृष्णाय महते तेजो रूपाय
वैनमः ३ इह रवलु सकल वस्तुपेश शिखामणी राजर्षिप्रवरः श्रीमद्गुरु हरि वैराग्यशतक

दिक्कालाद्यनवच्छिन्ना ५ नंतचिन्मात्रमूर्तये.

मेवारभमाणो राजकुलोत्पन्नत्वात् राज्ञो नीतिशृंगारावचक्ष्यमपेक्षितावतः प्रथमं नीति
शृंगारशतके वैराग्यशतकावतरणरूपे निर्माये दानीं वैराग्यशतकमेवारभमाणः स्वैष्टदेवं
सदाशिवं तेजोरूपेण विशेषयन्नमति दिगिति अयं श्लोकस्तु नीतिशतके कृतव्या

श.

३.

१

रव्योपितथाप्यस्मिन्प्रकरणे मंगलरूपेण लिखिततत्त्वाकिंचिद्व्याख्यायते दिक्कालादिना
अपरिच्छिन्नात एवानन्ताविन्मात्राचैतन्यमात्रं रूपं यस्याः तादृशीमूर्तिर्देहो यस्य तस्मै नम इत्य-
न्वयः कथं भूताय स्वातु भूतिः स्वातु भवः स एव मानं ज्ञापकं यस्य तस्मै शान्ताय निरुद्धे गाय-
तेजसे तेजो रूपायेति १ वेत्ता मात्सर्यसंयुक्तः प्रभुर्गर्वेण दूषितः भाषितं सकलं लीनं देह-

स्वानुभूत्येकमानाय नमः शान्ताय तेजसे १ बोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मय-
दूषिताः

एवतु नो बहिः १ महतां गुणान् महत्त्वे वलीनाना लोक्य शोचन्नाह बोद्धार इति
बोद्धारः सदसद्विवेककर्तारो ऽहमेव बहुशो ऽत्यन्तं किं मन्यं पृच्छेयमन्यास्मिन् न त्वदो-
षदर्शनरूपेण मात्सर्येण ग्रस्ताः सर्पेण भेक इव निगीर्णाः प्रभवः सर्वगुणग्रहणसमर्थाः मां

प्र. वे
२

धनादिसंपन्नमोलोक्य सर्व एवायांतीति विस्मयेन गर्वेण दूषिताः दुष्टान्तः करणाः अन्येतद
तिरिक्ताः अबोधेनाज्ञानेन पहताः हतप्रायाः अतः सर्वमंगोष्वेव जीर्णं लीनं न बहिरन्येषु प्रसारि
तमिति भावः २ संसारजनितं दृष्टं स्वरूपं न कदाचन स्वरूपं भजेत्कृष्णाय दीक्षेत्सुक्ति

अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमंगेषु भाषितम् २ न संसारोत्पन्नं चरितम्
नुपश्यामि कुशलं विपाकः पुण्यानां जनयति भयं मे विमृशतः

मात्मनः १ संसा

रचरितं स्वरूपं न भवतीति न ब्रह्मान् जनान् स्तुष्यन् आहनेति संसारः संसरणरूपो जगद
नेक व्यापारस्तत्र भवत्यनेकचरितं जनकृतं नाना कर्तव्यरूपं कुशलं दृष्टं स्वरूपं न पश्यामि च-
लानां पदार्थानां फलमपि चलमेव भवतीति भावः ननु स्वर्गादिजनकाश्च मेधादियागपुण्या

श.
३

२

नांस्वरूपः स्वर्गवासः फलंश्चुतमेव कथंतेषां विपाके स्वभयजनकत्वं तत्राह विपाक इति
पुण्यानामपि कर्मणां विपाकः फलं मे मम विमृशतो विचार्यतो भयं जनयति तत्र कारणमा
ह महद्भिः पुण्यौघैः पुण्यसमूहैः चिरकालेन परिगृहीताः सम्यग्धृता विषयामहांतोपि

महद्भिः पुण्यौघैश्चिरपरिगृहीताश्च विषयामहांतो जायंते व्यसनमिव दातुं
विषयिणाम् ३ उत्पन्नं निधिं शंकया क्षितिं लंघ्यात्तागिरेर्धातुं नो निस्तीर्णः
सारितां पतिर्नृपतयो यत्नेन संतोषिताः

स्वरूपतः फलदानतो विषयिणां रागिणां
व्यसनं दुःस्वमेव जनयितुमुत्पादयितुं जायंते उत्पद्यंते इति क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विशंतो तिष्ठ
गवद्वचनाच्च ३ निखने ह्रस्वधां तागिरेर्धातुं स रौषधैः निस्तरं दुर्दधियं ह्यवृष्ट्या शां

भ. वै.
३.

तिस्कृष्टातः १ वसुधादिखननक्रियाश्चांतस्तत्क्रियालभ्यं वस्तिच्छानिहत्तयेत्तृष्णामेव प्रा
र्थयति उत्स्वातामिति गृहेभिधिस्तिष्ठति न वेति शंकया सितेस्तत्त्वपर्यंतमुत्स्वातं रचनितं
गिरिधातवो हरितालादयो ध्याताः अनेकौषधि योगेनाग्नौ तापिताः सरितां पतिः समुद्रोपि पार

मंत्राराधनतत्परेण मनसानीताः शमशाने निशाः प्राप्तः काणवराद कोपि
नमया तृष्णोधुना मुंचयाम् ४ तोरत्नादिलाभेच्छयांतः प्रवेशतो वा निस्तीर्णः सी
मालंघितः नृपतयो राजानोप्यनेकयत्नैरूपायैस्तोषिताः नृष्टिं प्रापिताः मंत्राराधने वशीकरणे
तत्परेण संलीने नमनसाश्च शाने शवसमीपे निशाः नीताः अतिक्रांताः एनासु क्रियासु वराद
कोपि नैव संप्राप्तो लब्धो ऽतो मां हे तृष्णो ऽधुनैव शीघ्रं मुंचत्यजेति शार्थना ४

श.
३

३

लोभादनेकदेशेषु मनोभ्रमसिलोलुप कृष्णस्मरणसंदेशंसंभ्रमश्च
 दिगमनानेकसेवादिकरणसंतमः सन्तृष्णामेवनिंदतिभ्रान्तमिति ७ भूयंजातमिति शेषः ७
 शक्यंविषयंपर्वतादिव्यादिनाएवंभूतंदेशंप्रतिभ्रान्तंचलितंफलंतुकिंचि
 संनैवलब्धंकिं बहुबहुप्रकारंवा ननुदेशगमनमात्रं कृत्वाफलंतुकस्यचित्सेवावि
 नरैः क्षयितैर्विधु

भ्रान्तंदेशमनेकदुर्गविषयंप्राप्तंनकिंचित्फलंत्यत्काजातिकुलाभि
 सेवाकृतानिष्फला धितैर्नरेन

क्याह त्यक्तेति जातिर्ब्रह्मसत्त्वादिः कुलंसत्त्वादिनदृश्येनमन
 भोवित्तमभिमानं नीचकर्माकरणरूपं त्यक्त्वासेवापिकृतासापिनिष्फलाफलभू
 दिपूर्वकमाह्वानंसत्कारस्तद्रहितंयथास्यात्तथाभुक्तंपरगृहेआशंक्यासहपर्व
 रस्थाभिप्रायादन्य

अ. वै.

४

भीत्यावेतिशेषः हेतुषो दुर्मत्पापापरूपं कर्म तत्र निरते निमग्ने अद्यापि पाप
न संतुष्यसि अपरं किं कारयसीति भावः ५ खलवाग्बाणविद्धो पित्तत्सेवानि

भुक्तं मानविषर्जितं परगृहे साशंकया काकवत्तृषो दुर्मतिपा
नाद्यापि संतुष्यसि ५ खलोद्धापाः सोढाः कथमपि न दाराधन
र्वाष्यं हसितमपि शून्येन मनसा

चारतो न स्थायत्रानंदो निर्या

तः प्रथमं तत्रानेकदुःखानि प्रदर्शयामपि तानि दर्शयितुमाशंभा
तिक्षणपरच्छिद्रविरीक्षकाणामालापाः नीचसंबुद्धारे दीनमंदमत इ

सोदाधंगीकृताः कथमपिकेनापि प्रकारेण तद्वारा धनपरैः तेषां र
स्माभिरिति शेषः तेषां कदु वचनैरुत्थितमंतर्वाच्यं भासस्तं निरुध्य इ
प्रहासितां धीर्येषां तेषामपि चित्तस्तं भस्तद्वारणमंजलिः प्रणामश्च क

कृतश्चित्तस्तं भः प्रहासितधिया मंजलिरपित्वमाशो मोघाशोकि
यसि माम् ६ आदित्यस्य गतागतैरहरहः संक्षीयते जीवितं
र्यभारगुरुभिः कालो न विज्ञायते

मनसा तथापि हे आशो मोघ
इच्छादिक इति वायस्याः सा त्वं किमपरं एतत्सर्वं कारयित्वा पिरवलानां पुरः य
रयसीति भावः ६ गमनागमनं कुर्वन् रविर्हरति जीवितम् सोधितं यै

भ. वै.

५

सृज्जीविनम् १ जगदुन्मादंदुःखसाहिष्णुतां कालाज्ञानं च दर्शयति आदित्
मनागमनैः उदयाचलादस्ताचलं प्रतिगमनमागमनंतु ततः पुनरुदयाचलं
गतागतैरहरहः प्रतिदिनं जीविनमायुः क्षीयते नश्यति व्यापारैर्जगदनेक्य
बहुकार्यभारगुरुभिः बहूनि कार्याण्येव भारावोदुमशक्यास्तैर्गुरुभिर्महद्भि

दृष्ट्वा जन्मजराविपत्तिमरणां चासञ्चनोत्पद्यते पीत्वा मोहमयीं
मुन्मत्तभूतं जगत् ७ यदायुर्गतं किं द्रव्यं शिष्टमिति तु कै

षेणानुभूयते जन्मादिमरणांतं कर्म सर्वेषां मात्मनोपि दृष्ट्वा रस्वनेत्रग
त्यद्यते अनिष्टकरणात्कश्चिदपि न निवर्त्तत इति भावः तत्र हेतुमाह

रूपां मदिरां पीत्वा जगद्भ्रमनशीलं उन्मत्तभूतं कर्तव्या कर्तव्यविचारभून्यं जातमिति शेषः ७
 आतिदीनमुखैः पुनैर्युक्ता पत्नी कदंबरा न भवेद्देहिनी गेही देही तीह कथं वदेत् १ पुत्रादिसंय
 हो विवेकिना मापि दुःखद इत्याह दीनेति दीनेभ्योऽप्यतिदीनानि मुखानि येषां तैः शिक्षकैर्बालैरा
 कृष्णं जीर्णमंबरं वस्त्रं यस्याः सा कथं भूतैः क्रोशद्भिरनार्थरुदद्भिरन्यैश्च गृह नरैः क्षुधितैर्विधु

दीना दीनमुखैः सदैव शिक्षकैराकृष्णजीर्णंबरा क्रोशद्भिः क्षुधितैर्नरैर्न

विधुरादृश्येत चेद्देहनी

राति दुःखवती एतादृशी गेहनी भार्या चेत् यदि न दृश्येत मन
 सिनाजनेनेति शेषः याज्याभंगभयेन याज्ञादेहीति शार्थनातस्याभंगो नाशः न दारयापीति
 दातुर्वाक्येन तद्रूपेण गद्गदं सबाष्पंगलत् पतन्मदतो वर्णातो वा नुस्यत् हृदि स्थाभिग्रायादन्य

भं. वै.
६

कथनेन भंगतां प्राप्तवत् विलीनान्यस्पृष्टान्यक्षराणि यस्मिन्वाक्ये तत्क्रियाविशेषणोवाकोप
नस्वीजनः धीरः वदेत् देहीतिकः कथयेत् स्वजाठरानलेन दग्धस्य जठरस्यार्थे स्वोदरपूरणार्थे
त्यर्थः अत्र आकारप्रश्लेषः कार्योन्वयार्थं भ्रंशः स्यात् ८ स्वीयानां मरणं हृत्स्वात्यक्त्वा

याच्चा भंगभयेन गद्गलञ्च्युत्थं विलीनाक्षरं को देहीति वदेत्स्वदग्ध
जठरस्यार्थे मनस्वीजनः ८ निवृत्ताभोगेच्छा पुरुषबहुमानो विगलितः
समानाः स्वर्थाः सपदि सल्लु दोजीवितसमाः

भीतिं मृतेः पुमान् भवसागर
पाराय कृष्णचंद्रं सदा भजेत् १ मरणभयशंकितं पुरुषं दूषयति निवृत्तेति भोगेच्छापूर्वं
यथासीत्तथेदानीनास्त्यतो देहेन्द्रियवैकल्यात् निवृत्ताक्षीणा पुरुषेषु मध्ये यो बहुमानः सत्कारः

श.
३

६

सोपिविगलितः नष्टः पुरुषेति संसारिणो प्रति संबोधनं वा समानाः स्ववयसः स्वर्गानाः मृताः इरा
 नां ये वशिष्ठाः स्रष्टुं दस्तेपि जीवितसमाः जीवितं समं पूर्णं येषां अथवा स्वजीवनं तुल्यास्ते दुर्हृद
 स्तिष्ठन्तु भ्रियन्तां वा तैः किमित्यर्थः आसनादुत्थानं शनैर्न वेगान्न दपि यष्ट्याश्रयेण लगुडाधारेण न

शनैर्यद्युत्थानं घनतिमिररुद्धे च न यने अहो धृष्टः कायस्तदपि मरणापायचक्रितः

९ हिंसाभूत्यमयत्नलभ्यमशनं धात्रामरुत्कल्पितं व्यालानां पशवस्तृणां कुरभु

जः सृष्टाः स्थलीशाधिनाः

स्वत इत्यर्थः घनेन निविडेन तिमिरैर्णोद्यकारेण रुद्धे आवृतेन
 यने अहो आश्रयं तदपि सर्वेषां निधनं दृष्ट्वापि स्वमरणरूपो यो ऽपायो नाशस्तामि नृचक्रितः शं
 क्रितः अहमपि मरिष्यामि किमिति भीत इति यावत् ९ धात्रा तु निर्मिता सृष्टिर्जीविका न यथोचि

भ. वै.
७

श.
३

७

ता कृतातः सर्वजीवानां जीविकादं हरिं भजेत् १ संसारिणां विधिकृतो त्यक्तितेनैव कृतां विष-
मां हन्ति पर्यालोच्य शोचन्नाह हिंसेति हिंसा शून्यं जीववाधारहितमयत्नलभ्यमभ्रमसाध्यं द-
धातीति धातातेन धारकेण पोषकेन दुधाभ्युधारणपोषणयोरिति स्मरणात् व्यालानां सर्पाणां म-
रुहायुरश्वानां भोजनं कल्पितं विरचितं श्रीकृष्णं विना ब्रह्मणोपि धारणपोषणज्ञानं सम्यङ् नास्ती-

संसारार्णवलंघनक्षमधियां हन्तिः कृतासानृणां यामन्वेषयतां प्रयातिसततं सर्वे
समाप्तिगुणाः

तिसूचितं तृणांकुरभुजः पशवो प्रार्थितं लभ्यभोजनाः स्थलीशायिनः अ-
कृत्रिमाभूयिः स्थलीतत्रशयनशीलाः संसाररूपोऽर्णवः समुद्रस्सलंघने क्षमासमर्थाधीर्येषां ते
षां नृणां साहन्तिः कृतारवितायामन्वेषयतां संपादयतां सर्वैर्गुणाः अन्वेषणादयः समाप्तिविरामं यां-
ति दत्तयोनास्थिरा भवन्तीति भावः १०

हरेर्ध्यानं सदा कार्यं जगतीनां शहेतवे नार्थ्यादिविषयासक्तो न नयेत्कालमात्मनः १ उभयलो
कस्करवसाधनहीनं जनं निंदत्यात्मनि दर्शनमिषेण नेति ईश्वरस्य सर्वनियंतुः पदं चरणमृजाता
वेकवचनं विधिवद्बिधौ पूजाप्रकारे यो विधिर्नियमस्तेन न ध्यातं अन्यथा उदरभरणनिमित्तमा
रणपर्यंतं कपटेन ध्यातमेवेत्यर्थः किमर्थमित्याशंक्य न दर्शयति संसारस्य जननमरणप्रवाहरू

न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छिन्नये स्वर्गद्वारकपाटपाटनपदुर्ध
म्सोपिनोपाज्जितः पस्य विच्छिन्नये उन्मूलनाय नाशयेत्यर्थः मुक्तिसाधनहीनं पद
र्थं स्वर्गादिस्करवसाधनहीनत्वं दर्शयति स्वर्गद्वारकपाटवदुदुरितं वर्तमानजन्मन्यन्यजन्मनि
कृतं वा तस्य पाटनमुन्मूलनं पुण्यकर्मप्रायश्चित्तादिजीवाभयप्रदानादिरूपो यो धर्मः सोपिनो

भ. वै.

८

श-

३

पार्जितः उद्यम्यनगृहीतः जगतः स्थूलस्रवादापि हीनत्वं दर्शयति नार्थः पीनयोरानिपुष्ट-
योः पयोधरयोः स्तनयोर्युगलं नादृशयोरुर्वोश्च युगलं द्वयं स्वप्नेऽपि नालिङ्गितं स्वांगैर्न श्लेषि-
तं मातुर्यौवनमेव वनं तच्छेदने दूरीकरणे कुठाराः छेदनशस्त्राणिकेवलं नैवात्यक्तिं चित्तुत

नारी पीनपयोधरोरु युगलं स्वप्नेऽपि नालिङ्गितं मातुः केवलमेव यौवनवन-
च्छेदे कुठारावयम् ११ भोगानभुक्तावयमेव भुक्तास्तपोनतसंवयमेव तप्ताः

कालोनयातोवयमेव यातास्तृष्णानजीर्णावयमेव जीर्णाः १२ मितिभावः ११ भोगा

दयस्तु नैवासास्तैः प्राप्तां निधनं लघु नृष्णाजीर्णानि मे हंत जीर्णाः कृष्णां कथं भजे १ भोगाः स्वगाक्ष्यो नै-
वभुक्ताः किंतु तैस्तदभिलाषैर्वयमेव भुक्ताः कालोनयातोवयमेव याताः यस्मिन्काले यत्कर्म कर्तुमुचितं

८

तत्कर्मविहीनो यातः गतः कालस्तु भगवदिभू नित्वा त्वर्त्तन एव एवं सर्वत्रो हनीयंतपः कृच्छ्रादि
स्वधर्माचरणं वा १२ क्षमादिस्माधनैर्युक्तैस्त्यक्तान गृहसंपदः मुन्युक्ते कर्मणां पाके लुब्धैः कृष्णो
न सेवितः १ गृहे यदुचितं भोजनादिकं खं तत्समया न क्षांतं किंतु रोगादिपरवशेन संतोषादलंबु

क्षांतं न क्षमया गृहो नित्यं स्वरं त्यक्तं न संतोषतः सोढादुः सहशीतवाततपनाः
क्लेशान्न तप्तपः ध्यानं वित्तमहर्निशं नियमितः प्राणैर्न शंभोः पदं न तत्कर्मकृ
तं न देवमुनिभिस्ते स्तेः फलैर्वै चितं १३

ख्यात्यक्तमपि न शीतादयः सोदाः तपनो उग्नि
दारिद्र्यभावेन क्लेशान् शास्त्रीयंतु तपः यज्वाग्यादिरूपं तु न तप्तं तत्कर्मता दशं तादृशं कर्मकृतं
तत्तत्फलैः तेषां तेषां कर्मणां फलैर्मुनिभिः कर्मोपदेष्टृभिः तर्ज्जन् एव निश्चितं वंचितं लब्धीकृतमपि
त्यर्थः १३

भर्त्तुः

९

दुर्वर्णं धदनं बाल्यकेशैः शृङ्गैः शिरोऽंकितम् गात्रं तु शिथिलं सर्वं तृष्णा तारुण्यमेत्यहो १ जरया
ग्रस्तदेहस्य शिथिलाङ्घ्रिकरक्रिया शिथिलं धातुं द्वियं भ्रातं न स्वातं विषया धनः २ वार्धक्यं पितृष्णा
धिक्यं भवतीति दर्शयति बलीति बलिभिर्मोसलताभिः आक्रान्तं व्याप्तं पलितैः सितकेशैः शिरः

बलिभिर्मुखमाक्रान्तं पलितैरंकितं शिरः गात्राणि शिथिलायं ते तृष्णोक्तान्तरुणा
यते १४ येनैवांबरखण्डेन संवीतो निशिचंद्रमाः तेनैव च दिवा भानुरहोर्दौर्गत्यमेतयोः

१५ अंकितं विहितं गात्राणि करचरणाद्यवयवाः स्वक्रियासुकुण्डी भवन्ति परंतु तृष्णाया एका सु-
ख्यासा तु न रुणायते तारुण्यमिवाचरति १४ महत्सु दुर्गतिं दृष्ट्वा स्वास्मिन्मासां न दूषयेत् इति शिक्षा
कृता सद्भिः पद्यैः ॥ स्मिन् विमलाशयैः १ अंबरखण्डेनाल्पाभ्रेण संवीतो वेष्टितस्तेनैव नवस्त्वं तरेणादिवा
भानुरपि एतयोरपि यदा दौर्गत्यं दैन्यं तदा किं स्वस्मिन्निनिर्भावः १५

श-

३

९

गच्छतो वास्तुनः स्वांगे महत्सौख्यं प्रदर्शितम् ॥ स्वेच्छया गमनं तस्य हृत्तापं विदधद्भजेत् १ चिर
तरं बहुकालमुपित्वा वा संकृत्वा एते मसिद्धा विषयाः हि निश्चितं यातारोऽवश्यं ध्रुवं यास्यंति तदा वि
योगे विश्लेषे को भेदो यद्यनभेदेन जनो भोक्ता स्वयं मभूत् विषयान्न त्यजति ननु गमशीलत्वात् स्वयमे

अवश्यं यातारश्चिरतरमुपित्वापि विषया वियोगे को भेदस्त्यजति न जनो यत्स्वयं
मभूत् व्रजंतः स्वातंत्र्यादतुलपरितापाय मनसः स्वयं त्यक्ता ह्येतैश्च मस्करवमनं
विदधति १६

वयास्यंति कोलाभस्तत्यांगे इत्याशंक्य स्वयं त्यागे स्करं स्वेच्छा गमनेन
दुःखं च दर्शयति स्वेच्छा व्रजंतो विषया मनसः परितः सर्वतस्तापाय भवंति स्वयं त्यक्ताः संतः शमं शां-
तं स्करं अतएवानंतमपरिच्छिन्नं विदधति कुर्वन्ति १६

६

६

६

विवेकेति तृषा तृष्णाशमे उपशमेसति शाम्यति उपशमं गच्छति कसतिविवेकव्याकोशोविका
 शेसतिसापरिणतिः तृष्णापरिणामः तुंगे परिष्वंगे आश्लेषेसति प्रसरति युक्तोऽयमर्थः अ-
 परापिया विलासिनी भवति सा तुंगे परिष्वंगे सति तरां प्रसरति न तु व्याप्तिं भजेत लब्धा वकाश

तृष्णाधिकारमाह विवेकव्याकोशो विद्वन्तिशमेशाम्यतितृषापरिष्वंगेतुंगे
 प्रसरति तरां सा परिणतिः जराजीर्णैश्चर्यग्रसनगहनाक्षेपकृपणास्तृषापानं
 यस्याभवति मरुतामध्यधिपतिः १७ त्वात् तथा सा तृष्णापि मरुतां देवानामध्यधिप

तिः इन्द्रः यस्यां तृष्णायां तृषापानं भवति तुंगे परिष्वंगे छेत्तुमशक्तो भवति इत्यर्थः मनुजानां तु क्राकथा
 किं विशिष्टो मरुतामध्यधिपतिः जराजीर्णैश्चर्यग्रसनगहनाक्षेपकृपणाः जराजीर्णैश्चर्येतस्य ग्रसनेन
 यद्ग्रहन तस्य आक्षेपकृपणाः विध्वंसे असमर्थः अतः कारणात् तृष्णा गरीयसी १७

कृशोति श्वाकुक्कुरः शनिमन्वेति किंविशिष्टः श्वाकृशो दुर्बलः काणः एकदृक्खंजो भग्नपादः
 श्रवणरहितः छिन्नकर्णः पुच्छविकलो लांगूलरहितः व्रणीपिटकव्यासः पूतिक्लिन्नः पूयरं
 धितः पुनः किंभूतः श्वाकृमिकुल शतैराद्यततनुः पुनः किंभूतः श्वाक्षुधा क्षामः पुनः किंभूतः

मदनविडंबनमाह कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो व्रणी पू
 तिक्लिन्नः कृमिकुशल तैराद्यततनुः क्षुधाक्षामो जीर्णः पिठरजकपालार्पि
 तगलः श्रुनीमन्वेति श्वाहतमपि च हत्येवमदनः १८

श्वाजीर्णः जरसाक्रांतः

पुनः किंभूतः पिठरजकपालार्पितगलः करंडमुंडसमर्पितमुखः एवंविधो मर्तुर्कामोपि श्वा
 श्रुनीमन्वेति तदपि मदनः एव निश्चयेन हतमपि हंति १८

छ

छ

छ

भिक्षेति हाहा इति खेदे विषयास्तथापि न परित्यजंति कीदृक् समीपं न मुंचति तथापीति किं
भिक्षाशनं तदपि नीरसं रसरहितं तदप्येकवारं चान्यच्छ्रुत्वा च भूः अन्यच्च परिजनो निजदेहमात्रं
चान्यत् वस्त्रं जीर्णं शतखंडमपि मलीनकंथा तथापि विषयादुराशया विषोपमायांति प्राणि-

विषयानां अधिकारमाह भिक्षाशनं तदपि नीरसमेकवारं श्रुत्वा च भूः परि
जनो निजदेहमात्रम् वस्त्रं च जीर्णं शतखंडमपि मलीनकंथा हाहा तथापि विषया
न परित्यजंति १९ रूपतिरस्कारमाह स्तनौ मांसग्रंथी कनककलशावित्युप
मितौ मुखं श्लेष्मणारं तदपि च शंशाकेन तुलितम्

नाम् १९ स्तनाविति अहो

इति दुःखे निंद्यं रूपं कविजनविशेषैर्गुरुकृतं कथं निंद्यं स्तनौ मांसग्रंथी परमित्युपमितौ उप

मानितौ इति किं कनककलशौ चान्यत्मुखं श्लेष्मागारं तदपि च शशांकेन तुलितं चंद्रमसास-
मानं कृतं जघनं स्त्रवन्मूत्रक्लिन्नं तथापि करिवरस्यर्द्धिर्गर्जेद्र शंङ्गा दंडेन स्पृष्टी कारकं रूपं
यस्येति स्वरूपं परं सुकविना व्यासेन वर्णितम् २० अजाननिति अहह इति रवेदे मोहमहिमा

स्त्रवन्मूत्रक्लिन्नं करिवरकरस्यर्द्धिर्जघनमहो निंद्यं रूपं कविजनविशेषैर्गुरुकृ-
तम् २० अजानन्माहात्म्यं पततु शलभो दीपदहने समीनोऽप्यज्ञानाद्बहिः श-
युतमभ्यातु पिशितम्

गहनो वर्तते यत्तु शलभः पतंगः दीपशिरवायां पततु श-
लभः किं कुर्वन्माहात्म्यं अजानन्समीनो मत्स्यः अज्ञानात्मौढ्यात् बडिशयुतं पिशितं मां-
सं अभ्यातु भक्षतु इह अस्मिन्संसारे एतेषां विज्ञानं तोषिकामान्मुच्यते कथं भूतान्

५ वै
१२

कामान् विपज्जालं जटिलान् विषदां जालो विपज्जालः तेन जटिलास्तान् अतएव मोह म-
हिमा गरीयान् २२ विशापिति वयं दुर्जनानां पिशुनानाम् विनयं मनुमंतुं अंगीकर्तुं नो
त्सहे नोत्साहं कूर्महे कथं भूतानां दुर्जनानां नवधनमधुपानभ्रांत सर्वे द्रियाणां नवं नवी

विजानंतो प्येते वयमिह विपज्जालजटिलान् मुंचामः कामानहहग
हनो मोहमहिमा २२ अथ दुर्जनमुद्दिश्याह विशामलमशनाय स्या
दुपानाय तोयशायनमवनिष्टैव ल्कलवाससीच ६७ ७

नो पार्जितंधनं नवधनं तदेव मधुपानं मदिरापानं तेन मधुपानेन भ्रांतानि सर्वाणीं द्रियाणि
येषां तेन वधनमधुपानभ्रांत सर्वे द्रियास्तेषां अलमत्यर्थं अशनाय भोजनाय विशंक- म

श.
३

१२

मालिनीकंदवान्यत्स्वादुपानायतोयंचान्यदवनिपृष्ठेशयनंचान्यदाससीचल्कलंचीरम्
 २२ विपुलेतिपुंसांपुरुषाणांकएषमदज्वरः कसति कतिपयपुरुषस्याप्येसतिधन्यैः
 कैश्चित्सुरापूर्वेजगज्जनितंजगत्सृष्टंकथंभूतैर्धन्यैर्विपुलहृदयैः बृहत्हृदयैः अपरैः कै

नवधनमधुपानभ्यांतसर्वेद्वियाणामविनयमनुमंतुंनोत्सहेदुर्जनानाम्
 २२ मानितामुद्दिश्याह विपुलहृदयैर्धन्यैःकैश्चिज्जगज्जनितैपुराविधृत
 मपरैर्दत्तंचान्यैर्विजित्यतृणायथा
 श्चिदपिविधृतंनिजभुजाभ्यांधारितं अन्यैः

कैश्चिदपिपुरुषैः चान्यदत्तंकिं कृत्वाविजित्ययथाशब्द इवार्थेवर्ततेजगत्कमिवतृणमिव
 यथातृणमनायासेनदीयतेतथाजगद्विजित्यदत्तंहिनिश्चितंइहास्मिन्जीवलोके अन्येधा

भ.वै.
१३

राश्वत्तुर्दशभुवनानिभुंजते तथास्वल्यस्वाम्येकोयंगर्भः २२ त्वमिति हेनरेन्द्रत्वं राजाव
र्त्तसेवयमपि उपासितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नतावर्त्तामहेराजेंद्रत्वं विभवैः ख्यातः नः अ
स्माकं यशांसि महत्त्वानिकवयः कवीश्वरादिस्त्वप्रतन्वंति दशस्वपिदिशास्तु विस्तारयन्ति

इह हि भुवनान्यन्ये धीराश्वत्तुर्दशभुंजते कनिषथपुरुस्वाम्ये पुंसां कण्ठ
मदञ्जरः २३ निस्पृहाणायधिकारमाह त्वं राजावयमप्युपासितगुरु
प्रज्ञाभिमानोन्नताः ख्यातस्त्वं विभवैर्यशांसिकवयोदिस्त्वप्रतन्वंति नः

हे मानद मानंददातीति मानदः दो अवखंडने इति धातुः हे मानद हे मानखंडन आवयोरु
भयोरपि अंतरं नातिदूरे हेराजेंद्र यदि च त्वं अस्मास्तु पराङ्मुखोसि अनादरो ऽसित-

श.
३

१३

दावयमपि एकांततो निस्पृहावर्त्तामहेत्वय्यनादरात्त्वयिविषयेअनादराः २४ अभुक्ते-
तिजडा.मूर्खाः विषादे कर्त्तव्ये प्रत्युत सत्सुखं मुदं विदधति कथं क्षिति भुजां राज्ञांतस्थाभ

इत्थं मानदनातिदूरमुभयोरप्यावयोरंतरं यद्यस्मात्परमं सुखं प्रियं यम
प्येकांततो निःस्पृहाः २४ अभुक्तायां यस्यां क्षणमपि न यातं नृपशतैर्भुवस्त
स्यालाभेक इव बहुमानः क्षितिभुजाम् तदंशस्याप्यंशो तदवयव लेशोपि पत
यो विषादे कर्त्तव्ये विदधति जडाः प्रत्युत मुदम् २५ वः पृथिव्यालाभेक इव बहु-

मानः यस्यां पृथिव्यां अभुक्तायां सत्यां नृपशतैः नरेन्द्रसहस्रैः क्षणमपि न यातं न गतं तदंश
स्याप्यंशो न स्याः पृथिव्या विभागस्यापि विभागे तदवयव लेशो न स्यां यस्यापि लेशोपि पतयः स्वापि नः

भ.वै.
१४

मृदिति तान्पुरुषाधमान्धिक्रयेधुनातेभ्योपिधनकणंवांछंति कथमयंमृत्तिंडः पृथ्वीचयः
सर्वोपिजलरेखयावलयितः सन् ननुअणुः सल्यप्रमाणः तुपुनः सएवमृत्तिंडः राज्ञांगणै
र्भुज्यते किं कृत्वा संयुगशतैः संग्रामविभागीकृत्यरणशतैः अंगीकृत्यतेक्षुद्रादरिद्राः राजानः

मृत्तिंडोजलरेखयावलयितः सर्वोप्ययंनत्वपुंरंगीकृत्यसएवसंयुगशतै
राज्ञांगणैर्भुज्यते तद्वद्युर्ददतेऽथवानकिमपिक्षुद्रादरिद्राभृशंधिक्रयिक्र
तान्पुरुषाधमान्धनकणंवांछंति तेभ्योपिये २६ दुर्भगसैवकस्यवाक्यमाह
ननदानरिदानगायना नपरद्रोहनिबद्धबुद्धयः मृशमत्यर्थेकिमपिनदद्युः अथ
वानददतेतानेवपुरुषाधिक्रयिक्रयेतेभ्योपिवांछांकुर्वन्ति २६ नेतिनामेतिसंबोधनेनृपसंघनि

श.
३

१४

वयं के वयं नटाः नृत्यकृत्यनिविष्टाः उत्तीर्णाः नगायनानपरद्रोहनिबद्धबुद्धयः परद्रोहेनिबद्धा
 बुद्धयोयेषांतेपरद्रोहनिबद्धबुद्धयः वयं योषितोपिनकिं योषितः कुचभारानमिताः कुचभारेणा
 संमंताद्वावेननमिताः एवंविधा अपिन २७ पुरेतिपुरापूर्वे उपशमवतां विद्वत्ता वै दुष्कं क्लेशहत

नृपसद्वनिनामकेवलं कुचभारानमितानयोषितः २७ पुराविद्वत्तासीदुपशम
 वतां क्लेशहतये गताकालेनासौ विषयसुरवसिद्धौ विषयिणां इदानीं तु प्रेक्ष्य
 स्थितिनलभुजः शास्त्रविमुरवानहो कष्टं सापि प्रतिदिनमधोधः प्रविशति २८

ये संसारनिवारणायासीत् असौ विद्वत्ताकालेन गता विषयिणां विषयसुरवसिद्धौ गता अहो इति स्वेदे
 कष्टं विलोक्य इदानीं सापि विद्वत्ता प्रतिदिनं दिनं प्रति अधोधः प्रविशति किं कृत्वा शास्त्रविमुरवान् क्षि-
 तिनलभुजः प्रेक्ष्य निरीक्ष्य २८

सजेतिकोपि पुरुष आसीत् यस्य पुरुषस्य कपालमुच्चैर्यथा भवति मदनरिपोर्महेशस्य मूर्ध्नि
मस्तके अलंकारविषये विनिहितं कथं भूतं कपालं उज्जलं अधुना इदानीं कैश्चित् नमद्भिः नृ-

साहंकारं पुरुषमुद्दिश्याह सजातः कोप्यासीन्मदनरिपुणामूर्ध्नि
धवलकपालं यस्योच्चैर्विनिहितमलंकारविषये नृभिः प्राणान्नाण
प्रवणमतिभिः कैश्चिदधुना नमद्भिः कः पुंसां मथमतुलदर्यज्वरभरः २९

भिः पुंसां पुरुषाणां कोऽयं अतुलदर्यज्वर भरः कथं भूतैर्नृभिः प्राणान्नाणप्रवणमतिभिः
प्राणस्यन्नाणं तन्न प्रवणमतिर्येषां तेषां प्राणान्नाणप्रवणमतयस्तेः २९ ६ ६

यतिः राजानं प्रतिवदति अर्थानामिति हे राजन् त्वमर्थानामीशिषेत्वं समर्थो भवसि वयमपि गिरां
वाणीनामीभ्यहे समर्थो भवामः चान्यत्वं यावदित्यं अमुना प्रकारेण च भूरोसि अस्माकमपि वादिदर्पज्व

अर्थानामीशिषेत्वं वयमपि च गिरामीभ्यहे यावदित्यं भूरस्त्वं वादिदर्पज्वरशामन
विधावक्ष्यं पाटवं नः सेवंते त्वां धनाढ्यामतिमलहतये मामपि श्रोतुकामो मय्य

प्यास्थानचेत्तत्त्वायिममसुतरा मेष राजन् गतोस्मि ३० रशामनविधौ वादिनां दर्पः अहं-

कारस्तस्य ज्वरस्तस्य शामनविधौ अक्षयं निश्चलं पाटवं वर्तते हे राजन् त्वां बुधाः सेवंते मामपि श्रो-
तुकामाः श्रोतारः सेवंते किमर्थं मतिमलहतये बुद्धिकालुष्यनाशाय अधुना मयितेन व आस्थानेनैव
चेत्तर्हि ममापि त्वयि सुतरां आस्थानास्ति हे राजन् एषः अहं गतोस्मि ३०

भ. वै.
१६

यदेति अहं यदायास्मिन् प्रस्तावे मदांधः द्विपइव हस्तीव समभवं किं निस्तः किं विज्जानापि किं
विस्तः यत्तदोर्नित्यः संबंधः तदामममनः इति अवलिसमभवत् इतीति किं अहं सर्वतोस्मि
यदायास्मिन् प्रस्तावे बुधजनसकाशान् पांडितवर्गात् किंचित् अवगतं ज्ञातं तदा इति अनेन प्रकारे

यदा किंचिस्तोहं द्विपइव मदांधः समभवं तदा सर्वतोस्मीत्यभवद्वगलि
समममनः यदा किंचित् किंचित् बुधजनसकाशादवगतं तदा मूर्खोस्मी
तिज्वरइव मदो मेव्यपगतः ३१

यामे मममदो व्यपगतो दूरीभूतः इतीति किम्
अहं मूर्खोस्मि इति मदः कइवज्वरइव यथा कस्यापि ज्वरी याति तथा मे मम अहं कारो यातः
३१ श्रीरामचंद्राय नमः श्रीगोपालकृष्णाय नमः ६७

श.
३

१६

अतीति हेवाले लटभ ललनाभोगसुभगः कालो ऽतिक्रान्तः अतिचक्रामः संपूर्णोक्तः
लटभाः आसलावण्याया ललनास्तासां भोगेन सुभगो मनोज्ञः लटभललनाभोगसुभग इ
हास्मिन्मर्त्यलोके संसारसरणी सुचिरं भ्रमंतः भ्रान्तास्म इदानीं स्वः सिंधोः स्वर्गंगायास्तद

निर्ममतास्वरूपमाह अतिक्रान्तः कालो लटभललनाभोगसुभगो भ्रमं
तः भ्रान्ताः स्मः सुचिरमिह संसारसरणी इदानीं स्वः सिंधोस्तदधुविसमा
क्रंदनगिरः सतारैः फूत्कारैः शिवशिवशिवेति प्रतनुमः ३२

धुविकच्छस्थली

धुशिवशिवशिवेति प्रतनुमः विस्तारयामः कथं भूतावयं सतारैः फूत्कारैः समाक्रंदनगिरः
रेवाले त्वं कासितवसन्मुखं न विलोकयामः ३२

६५

६५

६५

मानेति स्रधियां पुरुषाणां केवलमेतदेव युक्तं यत् जन्तुकन्यापथः पूतग्रावगिरीद्रकंदरदरी-
कुंजे निवासः क्वचित् जन्तुकन्यायाः गंगायाः पयसा पूताः पवित्रा ये ग्रावाणाः तेषामसौ गिरीन्द्रः
पर्वतः तस्य कंदरस्य विवरस्य यादरीगुहा तस्या निकुंजः तस्मिन् न निवासो वरं कसति माने स्ला

माने स्लायि निखंडिते च वसुनि व्यर्थं प्रयाते र्थि निक्षीणे बंधुजने गते परिजने
नष्टे शनैर्यौवने युक्तं केवलमेतदेव स्रधियां यज्जन्तुकन्यापथः पूतग्रावगि-
रीन्द्रकंदरदरीकुंजे निवासः क्वचित् ३३ यि निचान्यद्वसुनि खंडिते सति चान्यदर्थि-

नियानुके व्यर्थं प्रयाते सति चान्यत्कसति क्षीणे बंधुजने सति पुनः कसति यौवने नष्टे सति तदा च
नवास एव रुचिरः ३३ ३३ ६२ ६२ ६२ ६२

परेषामिति हाइनिस्वेदेत्वं हृदयं बहु प्रसादं किंनेतुं गृहीतुं विशासिकं कृत्वा परेषां चेतांसि प्रतिदिव
सं आराध्य किं प्रसादं कुशकलितं कष्टमालिनं हे हृदय त्वयि अंतर्मध्ये प्रसन्ने सति अभिलषितं वाञ्छितं
तेन वनपुष्पति किं त्वयि स्वयमुदितं चिंतामणिगुणे किं विमुक्तः संकल्पः १४ स्मृचंदनवनितादिभोगेरो

परेषां चेतांसि प्रतिदिवसमा राध्य बहु हा प्रसादं किंनेतुं विशासि हृदये कुशकलितं
प्रसन्ने त्वय्यंतः स्वयमुदितं चिंतामणिगुणे विमुक्तः संकल्पः किमभिलषितं पुष्पति
नते १४ अथ भोगपद्धतिः भोगे रोगभयं कुले च्युतिभयं वित्तेनृपालाद्भयं मौने दैत्यभयं
बलेरिपुभयं रूपेजरायाभयम्

गात्भयं भीतिः स्मृचंदनादिशीतलेन वातोत्पत्तिर्भवति स्त्रीभो
गेन बलहानिर्भवति कुले च्युतिभयं दोषः कस्य कुलेनास्तीति न्यायेन बहुकुलं यत्र तदा दोषो भवत्येव दोषेण
पतति च्युतं भवति अथ वामरणेन कुलक्षयो भवति वित्तेनृपालात् राज्ञः सकाशाद्भयं भवति मौने मौनह

म. वै.
१८

त्यां अथवानकिं विददति नयान् च तितस्य को वा ददाति अनः दैन्यं भवति बल अतिबलिष्ठे रिपुभये भवति
रूपे सौंदर्ये जराया वार्द्धक्येन विरूपता जायते शास्त्रे शास्त्रपाठनेवादिनां भयं पुण्ये स दुणे खलभयं
विपरीतं दोषारोपणं करोति काये शरीरे मृत्युभयं एवं सर्ववस्तुजातं भुवि भयान्वितं वर्तते अतो वैराग्यमे
वाभयं सर्वपदार्थेषु वैराग्यवान् पुरुषः नयान् च तित विरोधेनैव करोति सर्वं च वीतरागः १५ अमीषां पि

शास्त्रे वादभयं गुणोखलभयं काये कृतांतादभयं सर्ववस्तुभयान्वितं भुवि नृणां वैराग्यमे
वाभयं १५ अमीषां प्राणानां तुलितं विस्मिनी पत्रपयसां कृते किं नास्माभिर्विगलितं वि
वेकैर्व्यवसितम्

ति अस्माभिरमीषां प्राणानां कृते किं न व्यवसितं उद्यमितं कथं भूतैः अस्माभिर्वि
गलितं विवेकैर्विगलितो भ्रष्टो विवेको येषां तैर्विवेकरहितैः यदा स्थाना मग्ने धनवतां पुरः चीतं व्रीडै-

१५
३

१८

गैतलज्जैरस्माभिः निजगुणकथापातकमपि कृतं निजगुणानां कथापातकं निजगुणकथापा
तकं किंभूतानां आद्यानां द्रविणमदनिः शंकमनसां द्रविणमदेन धनमदेन निः शंकं मनो
येषां तेषां ३६ भ्रान इति तस्मै कालाय नमः अहो इत्याश्चर्येभ्यो भ्रातृर्महान् कष्टं विलोक्य

यदाद्यानामग्रे द्रविणमदनिः शंकमनसां कृतं वीतं वीतं निर्जगुणकथापातक
मपि ३६ भ्रातः कष्टमहो महान्स नृपतिः सामंतचक्रं च तत्पार्श्वे तस्य च सापिरा
जपरिषत्ताश्चंद्रविंबाननाः

तां किं कष्टं स एव महाश्वपतिः चान्यत्सामंतचक्रं चान्यत्तस्य
पार्श्वे सापिराजपरिषत्सापिराजसभा चान्यत्ताश्चंद्रविंबाननानार्यः चान्यत्सराजपुत्रनिबहः नृ
पकुमारसमूहः कथंभूतो राजपुत्रनिबह उद्विक्तः सदर्पः चान्यत्तेवं दिनः भद्राश्चान्यत्ताः

भ.वे.
२०

कृतक्रीडांकुरुते तस्यासौ पाशकौ विलोकाते अत्रकालः क्रीडकः अत्ररजनिदिवसावेव पा
शकौ इत्थं कथयन् कचिदपि गृहे अनेकः एकस्तत्र तिष्ठति अपि पुनः यत्र एकस्तत्र बहवः यत्र
बहवस्तत्र एकोपि न कालक्रीडाया इत्थं स्वभावः ३९ तपेति जने लोके न विद्मः वयं किं कुर्मः किं

इत्थं चेमौ रजनिदिवसौ दोलयन्वापि वासौ कालः काल्यासह बहुकलः क्रीड
ति प्राणसारैः ३९ तपस्यन्तः संतः किमधि निवसामः सरनदी गुणोदकान्
दारानु तपरिचरामः सविनयम्

मिति संशयं सरनदी गंगां निवसामः आश्रमं कु
र्मः किं वयं तपस्यन्तः संतः तपः कुर्वन्तः संतुत अथवा दारान् कलत्राणि परिचर्यां कुर्मः
कथं भूतान् दारान् गुणोदकान् गुणोत्कृष्टान् उत अथवा शास्त्रौघाभिवामः शृणुमः किं शा

श.
१

२०

स्त्रीधान्द्रुतविविधकाव्यामृतरसान्द्रुतः स्तुतः विविधामृतरसोयेषुतान् वयं न विदमः
अस्माकं संशयो वर्तते एतेषु पदार्थेषु किं कुर्मः योयुगाधिकस्तं सेवयामः ४० गंगेति किमि

पिबामः शास्त्रीधान्द्रुतविविधकाव्यामृतरसान्द्रुतः किं कुर्मः कतिपयनि
मेषायुषिजने ४० गंगातीरे हिमगिरिशिलाबद्धपद्मासनस्य ब्रह्मध्यानाभ्य
सनविधिना योगनिद्रांगतस्य

वि संभावनायाम् ममतैः स्रद्धि सैर्भाव्यं यत्र
दिवसेषु जरत् हरिणाः प्रौढमृगानि विंशंकाः संतः शृंगकंडूविनोदं शृंगघर्षणालीलां सं-
प्राप्यंते कथं भूतस्य मम हिमगिरिशिलायां बद्धं पद्मासनं येन तस्य कंगंगातीरे पुनः किं भूत
स्य मम योगनिद्रांगतस्य योगस्य निद्रायोगनिद्रांगतः प्राप्तः तस्य केन ब्रह्मध्यानाभ्यस-

नविधिना ब्रह्मध्यानस्याभ्यसनं ब्रह्मध्यानाभ्यसनं तस्य यो विधिः ब्रह्मध्यानाभ्यसनविधि-
स्तेन एवं विधेन निर्मलभावेन स्वरसाध्य सिद्धा सिद्धिः ४१ स्फुरदिनिवयं शिवशिवशिवेत्या-
र्त्तवचसा कदास्यामः किं विशिष्टावयं भवाभोगोहिना भवस्य संसारस्याभोगरूपोहिनाः

किं तैर्भाव्यं मम स्फुरदिवसैर्यत्र ते निर्विशंकाः संप्राप्यंते जरठ हरिणाः शृंग-
कण्डविनोदम् ४१ स्फुरत्स्फारज्योत्स्नाधवलिततलेकापि पुलिने सुरवासीनाः
शांतैर्ध्वनिपुंरजनीषु द्युसरितः

किं भूतेन वचसा भानंदोद्गतबहुलवाष्पपुतदृशा भानं-
देनोद्गतानि बहुलानि या निवाष्पाणि तैः पुतेदृशोयस्मिन् तद्वचस्तेन किं भूतावयं द्युसरितो गंगा
या कापि निर्विजने पुलिने स्वरवासीनाः का सुरजनीषु किं भूता सुरजनीषु शांतध्वनिषु उप-

शांतशब्दास्त एव विधा वासरा भाग्यहीनानां भवेयुः ४२ महादेवेति देवो महादेवो नान्यः सरि
दपितद्यपि स्फुरसरिस्फुरनदी अगारंगृहं गुहा एव वसनमपि वस्त्रमपिता एव हरितो दिशः

भयाभोगोद्दिग्नाः शिवशिवशिवेत्यार्तवचसा कदास्यामानंदोद्भूतबहु
लबाष्पपुतहशा ४२ महादेवो देवः सरिदपि च सैवा स्फुरसरित् गुहा एवा
गारंवसनमपिता एव हरितः सहृद्वा कालो यत्र तमिदमदैन्यव्रतमिदं कि
यद्वा वक्ष्यामो वद विदप एवास्तु दयिता ४३

अथ वा सहृन्मित्रमयंकालः इदमदैन्यव्रतं इदं व्रतं कियद्वक्ष्यामः दयिता कलत्रं वद विद
प एवास्तु ४३ श्रीगोपीलक्ष्णाय नमः श्रीरामचंद्राय नमः

मन्वे

२२

शिर इति शार्वं महेश शिरः स्वर्गादधो वर्तते पतति शिरस्तः महेश्वरमस्तकात् अधः क्षितिधरं
जानाहि उत्तुंगा द्विरीन्द्रात् अवनिमधोजानीहि अवनेश्वापि जलधिं समुद्रं अधोजानीहि स्तोकं
गंगेयं पदं अधोधः उपगता अथवा विवेक भ्रष्टानां प्राणिनां विनिपातः शतमुखो भवति ४४

शिरः शार्वं स्वर्गात् पतति शिरस्तः क्षितिधरं महीन्द्रादुत्तुंगादवनिमवनेश्वापि
जलधिम् अधोगंगासेयं पदमुपगता स्तोकमथवा विवेक भ्रष्टानां भवति वि
निपातः शतमुखः ४४ आशानामनदी मनोरथजलात् तृष्णा तरंगाकुलाराग
ग्राहवती वितर्कविहगा धैर्यद्रुमध्वंसिनी

आशेति नामेति संबोधने आशानदी

आसक्तिं आशानदी मनोरथा एव जलानियस्यांसा पुनः किंभूता तृष्णा तरंगाकुला पुनः किं

शं.

३

२२

आशानदीरागग्राहवतीस्नेहग्राहयुक्ता अन्यापि यानदीग्राहजलनरजीववतीभवति पुनः
 किं आशानदीवितर्कविहगावितर्कोविचारस्तएवविहगाः पाक्षिणोयस्यां सानद्यामपि विहं
 गाभवन्ति अस्यामापितथैव पुनः किं आशानदीमोहावर्त्तसुदुस्तरामोहस्यावर्त्तोमोहाव
 र्त्तस्तेनसुदुस्तराअन्यापिनदी आवर्त्तैः दुस्तराभवति पुनः किं आशानदीअतिगहना अ

मोहावर्त्तसुदुस्तरातिगहनाप्रोचुंगविंतातदीतस्याः पारगताविशुद्धमनसो
 नंदंतिथोगीश्वराः ४५

तीव्रगहनं यस्यां अन्यापि नदी अतिगहना पुनः किं भूता आ
 शानदीर्धैर्यद्रुमध्वंसिनीर्धैर्यद्रुमस्यध्वंसोऽस्यास्तीतिर्धैर्यद्रुमध्वंसिनीअन्यापिनदीद्रुमध्वंसिनी
 भवति पुनः किं प्रोचुंगविंताएवतदोयस्याः सा अन्यापिनदीतदिनीप्रोच्यते तस्यानद्याः पारंग

तायोगीश्वरानंदंति सर्वोत्कर्षेण वर्तते किंभूताः योगीश्वराः विशुद्धमनसो निर्मलमानसाः ४५
 आसंसारमिति हेतान् तादृक्कोपिपुमान् अस्माकं नयनपदवीं नैत्रगोचरं वाथवाश्रितवर्त्य
 श्रोत्रमार्गेनागतः योयं क्षीबस्यांतःकरणकरिणः संयमालानलीलां धत्ते किंभूतोयं विषयकरि

आसंसारं विभुवनमिदं चित्ततां तात तादृक् नैवास्माकं नयनपदवीं श्रोत्रवर्त्या
 गतो वा योयं धत्ते विषयकरिणी गाढगूढाभिमानः क्षीबस्यांतःकरणकरिणः
 संयमालानलीलाम् ४६

गीगाढगूढाभिमानः विषयएव करिणी हस्तिनी तस्यांगा
 दगूढअत्यंतं आरूढो अभिमानो यस्य किंभूतानामस्माकं आसंसारं यावत् इदं विभुवनं चि-
 त्तनां संचयतां वर्द्धयतां योजितेन्द्रियः सोऽखिलः ४६

येवर्द्धेत इति अहं तेषां वासराणां अंतः स्फुरित हसितं ध्यानच्छेदे स्मरेयं चिंतयापिये वासरा
धनपतिपुरोधनाद्यानां पुरस्तात्प्रार्थनादुःखेन दीर्घावर्तते ते प्रार्थनादुःख दीर्घाः चान्यथेवा
सराः विषयाक्षेपपर्यस्ता बुद्धिर्यस्य स विषयाक्षेपपर्यस्त बुद्धिस्तस्य किं भूतो हं शिखरि कुह

सांप्रतं निर्वेदतायाः स्वरूपमाह येवर्द्धते धनपति पुरः प्रार्थनादुःखभा
जोये चाल्पत्वं दधति विषयाक्षेपपर्यस्तबुद्धेः तेषामंतः स्फुरित हसितं वास
राणां स्मरेयं ध्यानच्छेदे शिखरि कुहरग्रावशय्या निषण्णाः ४७

रेया ग्रावशय्या

तस्यां निषण्णाः वाशिखरि कुहरस्य पर्वत विवरस्य याग्रावशय्या तत्र निषण्णाः निविष्टः ४७

म. वै.
२४

विद्यानेति अहोअयंकालो ऽस्माभिः परपिंडेलोलुपतयाकारैरिव प्रेरितः परपिंडस्य परग्रा
सस्य लोलुपता तया कथं मस्माभिर्विद्यानाधिगतानपठिता किंभूता विद्या कलंकरहिता दो
षरहिता इत्यर्थः चान्यद्वित्तं नोपार्जितं अपि पुनः समाहितेन मनसा निश्चलचित्तेन पित्रोर्माताज

विद्यानाधिगता कलंकरहिता वित्तंचनोपार्जितं शुश्रूषापि समाहितेन मन
सा पित्रोर्न संपादिता आलोलायतलोचना युवतयः स्वप्ने पिनालिंगिताः का
लोयं परपिंडेलोलुपतयाकारैरिव प्रेरितः ४८

नकयोः शुश्रूषापि न संपादितान
कृतान् चान्यत्स्वप्नेपियुवतयोनालिंगिताः किंभूता युवतयः आलोलायतलोचनाः आसमंताद्भावेन
लोलानि च पलानि आयतानि दीर्घाणि लोचनानि यासां ताः तस्मात्कारणात् सुधैव जन्मगमितम् ४८

श.
३

२४

विस्तीर्ण इति वयं पुण्ये पावित्र्ये ऽ रण्ये कदात्रियामांनेष्यामः कैः समं परिणातिशरच्चंद्रकिरणैः स
मं परिणतयः परिणामं प्राप्ताये शरत्कालीनाः चंद्रकिरणाः परिणातिशरच्चंद्रकिरणास्तैः कसति
सर्वस्वे सर्वधने विस्तीर्णे सति किं भूता वयं तरुण करुणा पूर्ण हृदयाः तरुण करुणा पूर्ण हृदयं

विस्तीर्णे सर्वस्वे तरुण करुणा पूर्ण हृदयाः स्मरंतः संसारे विगुण परिणामाव
धिगतीः वयं पुण्यारण्ये परिणातिशरच्चंद्रकिरणैः स्त्रियामांनेष्यामो हरचरण
चित्तैकशरणाः ४९

येषां ते तरुण करुणा पूर्ण हृदया वयं किं कुर्वन्तः संसारे विगुण परि
णामावधिगतीः स्मरंतः विगुण परिणामावधयोगतयः विगुण परिणामावधिगतयस्ताः पुनः
किं भूता वयं हरचरण चित्तैकशरणाः हरचरणावेव नित्यस्य एकं शरणं येषां ते वयम् ४९

मन्वे.
२५

श.
३

वयमिति हे राजेन्द्र इहास्मिन्संसारे वल्कलैः कृत्वा परितुष्टाः चान्यत्वं च लक्ष्म्या परितुष्टः अ
तएतावता संतोषस्य तत्त्वमेक एव इहास्मिन्नर्थे परितोषः सम एव किंभूतः परितोषः निर्विशेष
वशेषः निर्विशेष एव अवशेषो ऽवसानं यस्य स निर्विशेषावशेषः विशेषश्चायं तु पुनः सदरि

वयमिह परितुष्टा वल्कलैस्त्वं च लक्ष्म्या सम इह परितोषो निर्विशेषावशे
षः स तु भवति दरिद्रो यस्य तृणा विशाला मनसि च परितुष्टे को र्थवान् को
दरिद्रः ५०

द्रो भवति यस्य पुरुषस्य विशाला विस्तीर्णानृणा अनंततृणास्य पुंसः द
रिद्रं कापि न यातीत्यागमः तु पुनः मनसि परितुष्टे सति को र्थवान् को दरिद्रः अपितु न कोपि

२५

५०

श्रीरामायनमः

श्रीरुघ्वायनमः

श्रीशांतदांतायनमः

६

यदेति तदहंनजाने एषा कस्यतपसः परिणतिः परिणामो वर्तते एषा का परिणतिः यदेतत्
स्वाच्छं घं विहरणं अन्यच्चाकार्पण्यं अशनं प्रबलं भोजनं अन्यच्च सहायैः संवासः परिकरैः
सह निवासः उपशमैकव्रतफलं उपशमरसोद्भासितं श्रुतं शास्त्रं बहिरपि बाह्यप्रदेशोपि म

यदेतत्स्वाच्छं घं विहरणमकार्पण्यमशनं सहायैः संवासः श्रुतमुपशमैक
व्रतफलम् मनोमंदस्य मंदं बहिरपि विरस्यापि विमृशन् नजाने कस्यैषा परि
णतिरुदारस्य तपसः ५१

नो मंदस्य स्पंदं कल्पना रहितं अहं किं कुर्वन् विरस्य
विरात्राय विमृशन् विमृशतां कुर्वन् विरकालं विचिंतयन्नित्यर्थः ५१

पाणिरिति धन्यास्तुते एव ये कर्मनिर्मूलयंति किं भूताः धन्याः संन्यस्त दैन्यव्यतिकरनिकराः संन्य-
स्तो निराकृतः दैन्यव्यतिकरस्य निकरो यैस्ते पुनः किं भूतास्ते स्वात्मसंतोषिणः स्वात्मन्येव संतोषो-
येषां ते अन्यच्च येषां पुरुषाणां निःसंगतांगीकरणपरिणतिः निःसंगतायाः अंगीकरणं निःसंगतां-
गीकरणं तस्य परिणतिर्निःसंगतांगीकरणपरिणतिः येषां पुरुषाणां पात्रं भोजनभाण्डं पाणिः हस्तः प-

पाणिः पात्रं पवित्रं भ्रमणपरिगतं भैक्षमक्षय्यमन्नं विस्तीर्णं वस्त्रमाशासु दश-
कममलं तल्पमस्वल्यसुर्वी येषां निःसंगतांगीकरणपरिणतिः स्वात्मसंतोषि-
णस्ते धन्याः संन्यस्त दैन्यव्यतिकरनिकराः कर्मनिर्मूलयंति ५२ विभ्रं भ्रमणपरिगतं भै-
क्ष्यं अक्षय्यमच्ययं अन्नं अद्यं वस्त्रं विस्तीर्णं आशादशकं अमलं निर्मलं अस्वल्यं विस्तीर्णं शय्या-
उर्वी पृथ्वी एवं विधिरूपेण ये संसारपारंगच्छंतित एव धन्याः ५२

हे सखे जगति रसायां विदुषः पंडितस्य तपसः अन्यत्रान्यतश्चेयः कल्याणं न कथं स्वामी अधिप-
तिः दुराराध्यः क्षितिभुजो राजानः तुरगचलचित्ताः तुरंगवच्चलचेतसः तु पुनः वयं स्थूले द्वाः चान्य-
महतिपदे मुक्तिलक्षणे बद्धमनसः जरादेहं हरति मृत्युरिदं सकलं जीवितं हरति ततस्तपसा

दुराराध्यः स्वामी तुरगचलचित्ताः क्षितिभुजो वयं तु स्थूले च महति च पदे बद्ध-
मनसः जरादेहं मृत्युर्हरति सकलं जीवितमिदं सखे नान्यच्छेद्यो जगति विदुषो न्य-
त्र तपसः ५३ भोगा मेषवितानमध्यविलसत्सौदामिनी चंचला आयुर्वीर्यविघहि-
ता भ्रपदलीलीनां बुवद्गुरम् विनाशे यो न ५३ भोगा इति हेतुधाः योगे मनोवचनकाय-
संरोधलक्षणे बुद्धिं विदध्वं इतरदऽखिलं नृणां तु षष्ठायं कथं भोगाः पंचांगाः मेषवितानमध्य

विलसत्सौदामिनीचंचलाः मेघवितानमध्ये विलसंतीयासौदामिनी विद्युत्तद्वच्चंचलाश्च प
लाः चान्यदायुर्जीवितं वायुविघटिताश्च पटलीलीनांबुवद्भंगुरं वायुविघटितायाश्च पटली
तत्र लीनं यदंबुपानीयं तदद्भंगुरं विनाशशीलं तनुभृतां प्राणिनां यौवनलालनां तारुण्यातिपा

लोलायौवनलालनातनुभृतामित्याकलय्य द्रुतं योगे धैर्यं समाधिसिद्धिं सु
लभे बुद्धिं विदध्वं बुधाः ५४ पुण्ये ग्रामे वने वा महति सितपटच्छन्नपालीं कपा
लीमादाय न्यायगर्भं द्विजसुरवद्रुतभुक् भूमधूष्णोपकंठम्

लनालोलाचंचलावर्त
ते इति आकलय्य इति विचिंत्य द्रुतं शीघ्रं योगे मनोविदध्वं किं भूते योगे धैर्यं समाधिसिद्धिं सुल
भे ५४ पुण्येति मानी प्राणी अभिमानि पुमान् स्फुटार्तः सधन्यः सुखवरं उदरदरी पूरणाय द्वारं द्वारं

वृत्तैः किं कृत्वा महनिग्रामेथवावनेकपालीं कर्पूरं आदाय गृहीत्वा कथं भूतां कपालीं सितपटच्छन्नपालीं
 सितपटेन श्वेतवस्त्रेण च्छन्ना आच्छादिता पालीयस्याः सातां किं भूतेग्रामे वावनेषु ण्ये पवित्रे किं भू
 तं द्वारं न्यायगर्भं हिजमुखं हुत भुक् भूमधूमोपकंठं न्यायगर्भेण न्यायशास्त्रपवित्रेन हिजमुखेन हु

द्वारं द्वारं प्रवृत्तो वरमुदरदरीधूरयायस्कृधात्तो मानी प्राणी सधन्यो न पुनरनुदि
 नंतुल्यकुल्येषु दीनः ५५ चांडालः किमयं हिजांतिरथवाभूद्रोथ किं तापसः किं
 वातत्वनिवेशपेशलमनिर्योगीश्वरः कोपि किम्

तभुक् वैश्वानरस्तस्य भूमा प्रचुरो
 धूमस्तेन ज्यामं उपकंठं यस्तत् ५५ चांडालेति अतएव योगिनः पश्चिमार्गे जनैः एवं भाष्य
 माणाः न क्रुद्धा यास्यंति नैव तुष्टमनसो यास्यंति किं भूतैः जनैः इत्यनेन प्रकारेण उत्पन्नविकल्प

जल्पमुरवरैः इतिकिं भयं किं चांडालः वाथवादिजोब्राह्मणाः अथवाभूद्रः अथकिंतापसः वा
थवायोगीश्वरः किंभूतोयोगीश्वरः तत्त्वनिवेशपेशलमतिः तत्त्वनिवेशं पेशलामनो ज्ञामतिर्यस्या
सौ एवं विधानिर्विकल्पास्तएवधन्याः ५६ सरवेति हे सरवे हे मित्रतएवधन्याः ये एवं प्रकारेण

इत्युत्पन्नविकल्पजल्पमुरवरैः संभाष्यमाणाजनैर्ननुद्वाः पथिनैवतुष्टमनसो
यांतिस्वयंयोगिनः ५६ सरवेधन्याः केचित्त्रुदितभवबंधव्यातिकरावनांतेचि-
त्तांतर्विषमविषयाशीविषगताः

रात्रिं नयंते किंभूतास्ते सुकृतचयचित्तैकशरणाः
सुकृतानांचयः सुकृतचयश्चित्ते एकं शरणं येषांते सुकृतचयचित्तैकशरणाः पुनः किंभूताः त्रु-
दितभवबंधव्यातिकराः त्रुदितोभवबंधस्यव्यातिकरो येषांते वनांते वनमध्ये चित्तांतर्विषमविष

याशीविषगताः चित्तांतर्मानसमध्ये विषमोयोविषयएवआशीविषः दृष्टिविषोरगोगतोयेषांते
वाविषमविषयाशीर्विगलिताः पाठः किंभूतांरात्रिशरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलगगनाभोगस्त
भगां शरच्चंद्रस्यज्योत्स्नयाशरत्कालीनचंद्रमसः कांत्याधवलेनगगनाभोगेण विस्तारेणस्त

शरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलगगनाभोगसुभगांनयंतेयेरात्रिस्तकृतचयचित्तैकशर
णाः ५७ एतस्माद्विरमैर्द्वियार्थगहनादायासकादश्रयात्तुभ्येयोमार्गमशेषदुः
स्वशमनव्यापारदक्षक्षणात्

भगा मनोसासा शरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलिताम् ५७ एत
स्मादिविहेचेतः हे आत्मन् अधुना प्रसीद प्रसादंकुरु एतस्मादिन्द्रियार्थगहनात्तुविरमकिंभूता
दिन्द्रियार्थगहनात् आयासकादाश्रयात् कुत्सितआश्रयः कदाश्रयः कदाश्रयस्यभावः कदाश्रयः

आयासेनकादाश्रयः आयासकादाश्रयस्तस्मात्सणात् शांतं भावमुपैहिकिंभूतं शांतं भावंध्ये
 योमार्गे पुनः किंभूतं शांतं भावं अशेषदुःखशमनव्यापारदक्षं अशेषानियानि दुःखानितेषां
 शमनव्यापारेदक्षः हेचेतः निजांकल्लोललोलांगतिं संत्यजपरिहरभूयः भंगुरां विनश्वरां भ

शांतं भावमुपैहिसंत्यजनिजांकल्लोललोलांगतिं प्राभूयो भज भंगुरां भवरतिं
 चेतः प्रसीदाधुना ५८ पुण्यैर्मूलफलैः प्रिये प्रणयिनिवृत्तिं कुरुष्व अधुना भूषा
 ध्यानववल्लकलै रकरणैरुत्तिष्ठयामो वनम् वरतिं मा भजसे वयमभिरुक्षणेः संसा

रस्य बुद्धिरेव स्यात्तस्मात्कारणात्तां मा भजेत्यर्थः ५८ पुण्यैरिति हे प्रणयिनिहे प्रिये उत्तिष्ठ वनं यामः
 यत्राविवेकमूढमनसां ईश्वराणां धनवतां नामापि न श्रूयते किंभूतानामेश्वराणां सुद्राणां तुच्छानां पुनः

किंभूतानां ईश्वराणां चित्तव्याधिविवेकविह्वलगिरां चित्तव्याधीनां अविवेकेन विह्वलागीर्वाणीयेषां
 तेषां हे प्रिये पुण्यैः पवित्रैः मूलफलैः प्रीतिकुरुष्व अन्यच्च भूशय्या नववल्कलैः प्रीतिकुरुष्व किंभू
 तैर्नववल्कलैः अकरणैः क्रियते अनेनेति करणं न करणं अकरणं तैः करणक्रियारहितैः ५९ मोहपि

क्षुद्राणामविवेकमूढमनसां यत्रेश्वराणां सदा चित्तव्याधिविवेकविह्वलगिरां
 नामापिन श्रूयते ५९ मोहं मार्जयता सुपार्जय रतिचंद्रार्धचूडामणौ चेतः स्वर्गतरं
 गिणीतदभुवामासंगमंगीकुरु ति हे चेतः मोहं मार्जयतां दूरीक्रियतां रे प्राणिनू चंद्रार्धचू
 डामणौ रतिंतोष सुपार्जय रे चेतः स्वर्गतरं गिणीतदभुवां आसंगं संगतिमंगीकुरु नोस्माकं वा
 यवावीचिषुकलोलेषु प्रत्ययो विश्वासः चान्यज्जलबुद्बुदेषु वर्षावारिपुटेषु कः प्रत्ययः चान्यत्त

भ.वै.
१०

डिल्लेरवाससौदाभिर्नीषुकः प्रत्ययः पथा एतेषु स्थानेषु नोस्माकं प्रत्ययो नास्ति तथा जीवितेषु ६०
अग्रे इति रेचे नो यदि एवमास्ति तदा भवरसास्वादने लंपटत्वं कुरु एवं किं यदि तवाग्रं स्फीनं प्रचुरं
गीतं भवति अन्यच्चापार्श्वतो दाक्षिणात्या दक्षिणदेशीयाः सरसकवयो भवंति अन्यच्च पृष्ठेनाम्

नोवागीचिषुबुद्बुदेषु च तडिल्लेरवासुचरुनीषु च ज्वालाग्रेषु च पल्लगेषु च सरि
द्वेगेषु च प्रत्ययः ६० अग्रे गीतं सरसकवयः पार्श्वतो दाक्षिणात्याः पृष्ठे लीलाव
शपरिणतिश्चामरग्राहिणीनाम् यद्यस्त्येवं कुरु भवरसास्वादने लंपटत्वं नो चे
त्ततः प्रविश सहस्रानिर्विकल्पे समाधौ ६१

रग्राहिणीनां सुंदरीणां लीलावशपरिणति-
श्च भवति यदैवं विधं सौख्यं भवति तदा संसारं कुरु हे चेतः चेदेवं न तदा सहस्रानिर्विकल्पे समाधौ
प्रविश प्रवेशं कुरु ६१

श.
१

३०

विरमेति हेबुधाः योषित्संगात्स्वरवाहिरमतविरनिभजतकिंभूतात्सुस्वात्क्षणभंगुरात्करुणा
 मैत्रीप्रज्ञावधूजनसंगमंकुरुतविदधतकरुणाचमैत्रीचप्रज्ञाचकरुणामैत्रीप्रज्ञासैववधूजन-
 स्तस्यसंगमः करुणामैत्रीप्रज्ञावधूजनसंगमस्तंस्वलुनिश्चितंस्तनमंडलंअथवाश्रोणीविंबंनि

विरमतबुधायोषित्संगात्स्वरवात्क्षणभंगुरात्कुरुतकरुणामैत्रीप्रज्ञावधू
 जनसंगमम् नखलुनरकेहाराक्रांतंधनस्तनमंडलंशरणमथवाश्रोणीविं
 वरणान्माणिमेखलम् ६२ तंबविंबंशरणं कथंभूतं स्तनमंडलं हाराक्रांतं हारविं-

भूषितं पुनः कथंभूतंश्रोणीविंबंरणान्माणिमेखलंरणंतीशब्दायमानामणिमेखलायास्मिस्त
 वरणान्माणिमेखलम् ६२

६ ६ ६ ६ ६

प्राणेति हे आत्मन् अनुपहतविधिः श्रेयसां पुरुषाणां एव पंथाननुपहतः न निराकृत अनुपहतः अनुपहतेन विधिना मार्गेण श्रेयो येषां ते अनुपहतविधिः श्रेयसस्तेषां मुक्तानामित्यर्थः तेषामेषो मार्गः कण्ठमार्गः प्राणाघातान्निवृत्तिः जीवहिंसा विरमः परधनहरणो परद्रव्यापहारे संयमः

प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनहरणो संयमः सत्यवाक्यं कालेशक्त्या प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम् तृष्णाश्रोतो विभंगो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकंपा सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेषपंथा ६३

परिहारः पुनः किं सत्यवाक्यं पुनः किं कालेशक्त्या प्रदानं पुनः किं परेषां युवतिजनकथामूकभावः पुनः किं तृष्णाश्रोतो विभंगः लोभप्रवाहविच्छेदः चान्यदुरुषु विनयः सर्वभूतानुकंपा सर्वप्राणिदया सर्वशास्त्रेषु सामान्यः समानभावः मोक्षमार्गिणा मेषमार्गः ६३

मातरिति हेमातलक्षिकं चिदापरं भजस्व मत्कांक्षिणी मास्मभूः माभूयाः वयं भोगेभ्यो न स्पृहया
 लवः नेच्छवः निस्पृहाणां निरीहाणां त्वं कासिवयं भिक्षासक्तुभिरेव संप्रतीदानीं च निदिनगतजी-
 विकां समीहामहे वांछामहे कस्य सद्यस्तत्कालं पूतपलाशपत्रपुटिकापात्रे पवित्रीकृते यद्येवम-

मातलक्षि भजस्व कंचिदपरं मत्कांक्षिणी मास्मभू भोगेभ्यः स्पृहया लवो न हि वयं
 कानि स्पृहाणामसि सद्यः पूतपलाशपत्रपुटिकापात्रे पवित्रीकृते भिक्षासक्तुभि-
 रेव संप्रति वयं च न्ति समीहामहे ६६ यूयं वयं वयं यूयमित्यासीन्मातिरावयोः

स्माकं स्थितिस्तदा वयं त्वया किंकुर्मः ६६ यूयमिति हेमिन्न पूर्वं आवयोः तव ममेति भेदबु-
 द्धिरासीत् कथं यूयं भवन्तः वयमेव वयमिति भेदबुद्धिरासीत् अधुना किं जातं निमित्तं ये-

नयूयमेववयंवयमेवयूयमितिअभेदबुद्धिर्जाता ६५ बालेति हेबालेहेसंदरितावकीनं
लीलामुकुलितंअमीमंथरादृष्टिपाताअस्माकंकिंक्षिप्यंतेविरमतएषतेतवश्चमोव्यर्थोनिर्र्थ-

किंजातमधुनामित्रयेनयूयंवयंवयम् ६५ बालेलीलामुकुलितममी
मंथरादृष्टिपाताः किंक्षिप्यंतेविरमतयतोव्यर्थएषश्चमस्तसंप्रत्यन्येव
यमुपरतंबाल्यमास्थावनांतेक्षीणोमोहस्तृणमिवजगज्जालमालोकयामः

कः संप्रतिवयं अन्येतेन भवामः ६६
अस्माकंबाल्यमुपरतं अस्माकमास्थावनांतेकथंक्षीणः मोहो
गतः इदंजगज्जालंतृणमिवतुच्छंविलोकयामः ६६ ६ ६ ६ ६

इयमिति इयं बालामां प्रति चक्षुर्नैवं अनवरतं निरंतरं किं क्षिपति कथं भूतं नेवं इंदीवरदलप्र
भाचोरं इंदीवरस्य कमलस्य दलं इंदीवरदलंतस्य प्रभांचोरयतीति इंदीवरदलप्रभाचोरं अन

इयं बालामां प्रत्यनवरतमिंदीवरदलप्रभाचोरंचक्षुःक्षिपति किमभिप्रेतम
नया गतो मोहोस्माकं स्मरकुसुमबाणव्यतिकरज्वरज्वालाशांता तदपि न वरा
की वरमिति ६७ रम्यं हर्म्यं तलं न किंच सतये श्राव्यं न गोयादिकं किं वा प्राणा समा
समागमस्मरवं नैवाधिकं प्रीतये

या किमभिप्रेतं किं वांछते अस्माकं मोहो गतः स्मरकुसु
मबाणव्यतिकरज्वरज्वालाशांता वरा की तदपि न विरमिति ६७ रम्येति संतः सत्पुरुषा वनांतं गताः
किमिति संभावनायां तेषां वसतये निवासाय हर्म्यं तलं रम्यं नाभूत् किं तथापि संतो वनांतं गता वनं

सेवयामासुः किं तूद्भांतपतत्यतंगपवनव्यालोलदीपांकुरच्छायाचंचलं सकलं जीवलोकं आकल-
 यविचिंत्य हृदये ज्ञात्वा इत्यर्थः ६८ किंकंदा इति यत्तु खलानां दुर्जनानां मुखानि वीक्ष्यंते विलो-
 व्यंते यत्तदोर्नित्यसंबंधः तत्कंदरेभ्यः कंदाः प्रलयमुपगताः क्षयं जग्मुः वाथ वागिरिभ्यः पर्वते

किं तूद्भांतपतत्यतंगपवनव्यालोलदीपांकुरच्छायाचंचलमाकलय सकलं सं-
 तो वनोत्तंगताः ६८ किंकंदाः कंदरेभ्यः प्रलयमुपगतानि निर्झरा वागिरिभ्यः प्रध्व-
 स्तावातरुभ्यः सरसफलभूतो वल्कलेभ्यश्च शारवाः

भ्यः निर्झराः क्षयमुपगताः वा-
 थवा वल्कलेभ्यस्तारुभ्यः सरसशारवाः प्रध्वस्ता विनाशमुपजग्मुः कथं भूताः शारवाः सरसफल-
 भूतः सरसानि फलानि विधत्तीति किं खलानां प्रसभं यथा भवति उपगतप्रध्वयाणां प्रोक्ष्य सद्गुर्वा-

किंभूतानि मुरवानि दुःस्वोपात्ताल्यवित्तस्मयवशपवनानर्तितभ्रूलतानि दुःस्वेनोपात्तं उपाज्जितं य
दल्यवित्तं तस्य स्मयवशपवनेनासमंताद्भावेन नर्तिताभ्रूलतायैः स्थानि ६९ गंगेति मनुष्याय
त्सावमान परपिंडरतावर्त्तते तस्किं हि मवतः स्थानानि प्रलयंगतानि किंभूतानि हि मवतः स्थाना-

वीक्ष्यंते यन्मुरवानि प्रसभसुपगतप्रश्रयाणां स्वलानां दुःस्वोपात्ताल्यवित्तस्मयव
शपवनानर्तितभ्रूलतानि ६९ गंगातरंगकणशीकरशीतलानि विद्याधराद्युषित
चारुशिलातलानि

नि गंगातरंगकणशीकरशीतलानि गंगाया स्तरंगाः गंगातरंगास्ते
षां कणशीकरैः शीतलानि गंगातरंगकणशीकरशीतलानि पुनः किंभूतानि स्थानानि वि
द्याधराद्युषितचारुशिलातलानि विद्याधरैरुद्युषितानि अधिषितानि चारुणि शिलातलानि

येषां तानि एवं विधस्थानानि चेत्स्थुस्तदा परतिरस्कारपिंडरताः नराः किं भवेयुः एतावता परावमाना-
न्येव स्थानानि संवितानि ७० यदेति यदा श्रीमान्मेरुः युगांताग्निनिहतो निपतति समुद्राः शुष्यंति
किंभूताः समुद्राः प्रचुरनिकरग्राह निलयाः प्रचुराश्वते निकराः समूहाः ग्राहास्तेषां ग्राहानां जलचरजी

स्थानानि किं हि मवतः प्रलयं गतानि यत्सावमानपरपिंडरतामनुध्याः ७० यदा मेरुः
श्रीमान्निपतति युगांताग्निनिहताः समुद्राः शुष्यंति प्रचुरनिकरग्राह निलयाः धरा
गच्छत्यंतं धराणि धरपादैरपि धृता शरीरेकावर्त्ता करिकलभकाराग्रचपले ७१

वानां निलयाः येषु ते प्रचुरनिकरग्राह निलयाः अपि पुनः धरावसंधरा अंतंगच्छति विलयंगच्छति किं
भूता धरा धराणि धरपादैर्धृतापि अवलंबिता तदा शरीरेकावर्त्ता किंभूते शरीरे करिकलभका काग्रचपले क
रिकलभानां काराग्रचपलं तस्मिन् ७१ ७२

एकाकीति हे शंभो अहं तादृशः कदाभविष्यामि कथं भूतोहं एकाकी अद्वितीयः पुनः किं भूतः निस्पृहः
 पुनः किं भूतः शान्तः पुनः किं भूतः पाणिः पात्रं भांडं यस्य सः पुनः कथं भूतः दिगंबरः दिशः एव अंबरं वस्त्रं
 यस्यासौ पुनः किं भूतः कर्म निर्मूलनक्षमः कर्मणां निर्मूलनं कर्म निर्मूलनं तत्रक्षमः कर्म निर्मूलनक्षमः ७२

एकाकी निस्पृहः शान्तः पाणिपात्रो दिगंबरः कदा शंभो भविष्यामि कर्म निर्मूलनक्षमः

७२ प्राप्ताः श्रियः सकल काम दुग्धास्ततः किं दत्तं पदं शिरसि विद्विषतां ततः किम् सन्मा
 निताः प्रणयिनो विभवैस्ततः किं कल्पं स्थितं तनुभृतां तनुभिस्ततः किम् ७३

प्राप्ता इति श्रि

योलक्ष्यः प्राप्तास्ततः किं भूताः श्रियः सकल काम दुग्धाः सर्व मनोरथ दोग्ध्र विद्विषां शिरसि यस्तके पदं दत्तं
 ततः किं प्रणयिनस्ते हिताः विभवैः धनैः सन्मानितास्ततः किं तनुभृतां प्राणिनां तनुभिः शरीरैः कल्पं कल्पांतया

वत् स्थितं प्राणिनां ततः किं एतस्य निर्मम तैव वरम् ७३

छ

भ.वै.
३५

७४ भक्तिरिति अतः परं किं वैराग्यमस्ति किं भक्तिर्भवेमहेशो अन्यच्च हृदि स्थं प्राणिना मंतस्थं परणजन्मभ
यं अन्यच्च बंधुषु स्नेहो न अन्यच्च मन्मथजाः कामोद्भवा विकारा न अन्यच्च वनांताः विजनाः जनरहिताः किं

जीर्णाकंथाततः किं सितममलपदं पदसूत्रंततः किं एकाभाय्याततः किं हयकरिस्तृगणैरा
वृत्तोवाततः किम् भक्तं भुक्तंततः किं कदशनमथवा वासरांतेततः किं व्यक्तज्योतिर्नवांन
मथितभवभयं वैभवं वाततः किम् ७४ भक्तिर्भवे परणजन्मभयं हृदि स्थं स्नेहो न बंधुषु
न मन्मथजा विकाराः संसर्गदोषरहिता विजना वनांता वैराग्यमस्ति किं मतः परमार्थ-
नीयम् ७५ भूता वनांताः संसर्गदोषरहिताः संसर्गान् दोषः संसर्गदोषस्ते नरहिताः संसर्गदोष

रहिताः अतः परं वैराग्या किमपि नास्ति किं भूतं वैराग्यं परमार्थनीयम् परमंतत्त्वयुतम् ७५ ८०

श.
३

३५

तस्मादिति हेजनाः यदियूयं चैतनास्थितस्तस्माद्ब्रह्मवाञ्छत कथं भूतं ब्रह्म अंतरहितं अजरं जराव-
र्जितं पुनः किं ब्रह्म परमं विकासियस्य परब्रह्मणाः इमे भवनाधिपत्यभोगादयः आनुषंगिणो भवं-
ति अनुयायिनो वर्तन्ते किं भूताः भवनाधिपत्यभोगादयः रूपलोकमतारक्षोजनविश्रमाः ७६

तस्मादनन्तमजरं परमं विवेकं तद्ब्रह्म चिंतय किमेभिरसाद्विकल्पैः यस्यानुषंगिण-
इमे भवनाधिपत्यभोगादयः रूपलोकमता भवंति ७६ पातालमाविशसियासि
नभो विलंघ्य दिग्मंडलं भ्रमसि मानसचापलेन

पातालमिति रे मूढ पातालमाविश-

सि अन्यच्च नभः आकाशं विलंघ्य यासि अन्यच्च दिग्मंडलं भ्रमसि केन मानसचापलेन मानसस्य चा-
पलेन जातु कदाचित् भ्रान्त्या तद्ब्रह्म कथं न स्मरसि येन ब्रह्मणा निर्देति मे षि सुकिं प्राप्नोषि किं

भ. वै.
१६

ब्रह्म आत्मनीतं आत्मनिहितं पुनः किं विमलं निर्मलम् ७७ रात्ररिति अहो इति दुःखे अमुना
एवंविधेन संसारेण कदर्थिताः मोहान्मोद्यात्कथं न लज्जामहे कैः व्यापारैः किं भूतैः व्यापारैः पुन
रुक्त भुक्त विषयैः पुनर्विहितानि पुनरुक्तानि यानि भुक्तानि भोजनानि अन्यच्च विषयाः पुनः पुन

भ्रांत्या पिजातु विमलं कथं मात्मनीतं तद्ब्रह्म न स्मरसि निर्वृतिमेषियेन ७७ रा
त्रिः सैव पुनः स एव दिवसं मत्वा बुधा जंतवो धावंत्युद्यमि तस्तथैव निभृतः प्रारब्ध
तत्तत्क्रियाः

रुक्ताः तैर्बुधाः पंडिताः जंतवः प्राणिनः उद्यमिनः उद्यमवंतो धावंति किं
भूताः जंतवः तथैव पुनः पुनर्निभृतः प्रारब्ध तत्तत्क्रियाः बारंवारं भूता प्रारब्धा तत्तत्क्रियायैस्ते
किं कृत्वा तां रात्रिं मत्वा चान्यत्पुनस्तथैव दिवसं मत्वा ज्ञात्वा यतः पुनारजनी पुनरापि दिवसः पु-

श.
३

१६

नरपिदिवसः पुनरपि सायं पुनरपि वर्षं पुनरपि वृद्धः पुनरपि बालः पुनरपि याति समेति च
कालः एवं विधं कालस्य स्वरूपं ज्ञात्वा तस्मात्संसारो द्विरक्तिरेव न भवतीति व्रीडा ७८ महीति शांतो

व्यापारैः पुनरुक्तभुक्तविषयैरेवं विधेनामुना संसारेण कदर्थिताः कथमहो मोहा
नलज्जामहे ७८ महीरम्याशय्या विपुलमुपधानं भुजलता वितानं चाकाशं व्यज-
नमनुकूलो यमनिलः

मुनिः स्वरचं यथा भवति तथा शोते यस्य मुनेः महीशय्या पृथ्वीशय
नं यस्य मुने विपुलं उपधानं गंडुकं चान्यद्वितानं चंद्रोदयः आकाशं अयनमनुकूलः शीतलः
पवनः व्यजनः तालवृंतः चान्यच्चंद्रः स्फुरद्दीपः चान्यद्विरति वनितासंमं प्रति उदितः मु-

निः क इव नृप इव यथानृपः महीशय्यापृथ्वीशयनशय्यो भवति अन्यच्च विपुल उपधानो भ
वति विस्तीर्णगंडुको भवति चान्यदाकाशंप्रति मस्तकोपरिवितानं भवति चान्यद्व्यजनानिलेन
वीजितो भवति अन्यच्च स्फुरद्दीपो भवति अन्यच्च वनितासंगंप्रति उदितो भवति किंभूतो मुनिः

स्फुरद्दीपश्चंद्रो विरतिवनितासंगमुदितः सुखं शांतः शोते सुनिरतनुभू
तिर्नृप इव ७९ त्रैलोक्याधिपतित्वमेव विरसं यास्मिन्महाशासनं तद्
ध्यासनं वरून्मानघटने भोगोरतिं माकृथाः

भूतिर्विभूतिर्यस्य. पक्षे लक्ष्मीः ७९ त्रैलोक्येति हे आत्मन् तत्परब्रह्मलब्ध्या भोगे
रतिं माकृथा यास्मिन्परब्रह्मणि एव निश्चयेन त्रैलोक्याधिपतित्वं विरसं वर्तते किंभूते भोगे आ

सन वस्त्रमान घटने आसनं सिंहासनं सरवासनादिवस्त्राणि चौरां शकपट्ट दुकूलादीनिमा
नं महत्वास्तित्वमानादि तेषां घटनं आसन वस्त्रमान घटनं तास्मिन् एवं विविधे भोगेकार
तिः कोपि संभोगः एक एव परब्रह्मनित्योदितः सन् उज्जुं भतेयत्वादान् यस्य ब्रह्मणोरस

भोगः कोपि स एक एव परमो नित्योदितो जं भतेयत्वादाहिरसाभ
वंति विषयास्त्रैलोक्यराज्यादयः ८० किंवेदैः स्मृतिभिः पुराणपठनैः
शास्त्रैर्महाविस्तरैः स्वर्गयामकुटीनिवासफलदैः कर्मक्रियाविभ्रमैः

स्वादात् त्रैलोक्यराज्यादयो विषया विरसा भवंति मोक्षदायकत्वात् ८० किमिति वेदैः किं स्मृ-
तिभिः किं पुराणपठनैः किं शास्त्रैः किं किं भूतैः शास्त्रैर्महाविस्तरैः महान् विस्तारो येषां ते तैः क-

मक्रियाविश्रमैः किंभूतैः स्वर्गग्रामकुटीनिवासफलदैः स्वर्गग्रामस्यकुटीस्वर्गग्रामकुटीतस्यां
निवासफलं ददतीति स्वर्गग्रामकुटीनिवासफलदाः तैः एकं स्वात्मानंदपदप्रवेशकलनं स्वकी
यो योसौ आत्मास्वात्मानस्य यदानंदपदं स्वात्मानंदपदं स्थानं तस्मिन् यः प्रवेशः तस्य कलनं

मुक्तैकं भवबंधदुःखरचनाविध्वंसकालानलं स्वात्मानंदपदप्रवेशकलनं
शेषावणिकृत्तयः ८१

ज्ञानं पुनः कथंभूतं भवबंधदुःखरचनाविध्वंसकालान-
लं भवस्य संसारस्य योबंधः तस्य यानि दुःखानि तेषां विध्वंसो नाशः तद्विषये कालानलं प्रल-
याग्निं एतादृशं एकं ज्ञानं मुक्तात्यक्ता शेषैर्वेदादिभिः किं न किमपीत्यर्थः शेषाः क्रियावणि-
कृत्तयो वणिगाचाराः ८१

६

६

६

६

आयुरिति हे उत्तमाः ब्रह्मणि परब्रह्मणि आसक्तचित्ता भवत यूयं किं कर्तुं भवभयां भो
धि पारंतरी तुं भवभयां भोधेः पारः भवभयां भोधि पारस्तं शेषं समस्तमस्थिरं किं किं आयुः

आयुः कल्लोललोले कतिपयदिवसस्थायिनी यौवनश्रीरर्थाः संकल्पकल्पा
घनसमयताडि द्विभ्रमाभोगपूराः कंठाश्लेषोपगूढंतदपि च न चिरं यस्मि
याभिः प्रणीतं ब्रह्मण्यासक्तचित्ता भवत भवभयां भोधि पारंतरी तुं ८३

कल्लोललोलं समुद्रकल्लोलचपलं यौवनश्रीः कतिपयदिवसस्थायिनी कतिपयदिवसान्
स्थातुं शीलमस्याः कतिपयादिवसस्थायिनी अर्थाः संकल्पकल्पाः संकल्पतुल्या भोगपूराः

घनसमयतडिदिभ्रमाः घनसमयतडि हतविभ्रमो येषांते घनसमयतडिदिभ्रमाः प्रिया
भिः प्रणीतं यत्कंठाश्लेषोपगूढंतदपिचनचिरंतस्मात्कारणान्तरं ब्रह्म एवशाश्वतम् ८२ ब्र
ह्मांडमिति मनस्विनोजितेंद्रियस्य ब्रह्मांडमंडलीमात्रं किंलोभायजायते अपितु न ब्रह्मांडस्य

ब्रह्मांडमंडलीमात्रं किंलोभायमनस्विनः शफरीस्फुरितेनाब्धेः शुद्ध
ताजातुजायते ८३

मंडली ब्रह्मांडमंडली सैवमात्रायस्यतत् अब्धेः समुद्रस्य शफ
री स्फुरितेन मत्स्यिकावल्लितेन जातुकदाचित् शुद्धताशोभता जायते अपितु न तथा मनस्वि
नः पुरुषस्य ब्रह्मांडमंडलीमात्रं लोभाय न जायते ८३

यदेति यदायस्मिन् प्रस्तावे अज्ञानं आसीत् तदा इदमशेषं जगदपि मयानारीमयं दृष्टं किं भूत
मज्ञानं स्मरति मिर संस्कारजनितं स्मरस्य कं दर्पस्य यतिमिरं अंधकारं तस्य संस्कारेण पूर्वभवोद्भ
वपरिणामेन जनितं इदानीं सांप्रतं अस्माकं समीभूता दृष्टिः समता परिणामेनालंकृतं चेतः त्रिभु

यदासीदज्ञानं स्मरति मिर संस्कारजनितं तदा दृष्टं नारीमयमिदमशेषं जगद
पि इदानीं मस्माकं पटुतरविवेकां जनजुषां समीभूता दृष्टिस्त्रिभुवनमापि ब्रह्मतनुते ८४

वनमापि ब्रह्मतनुते परब्रह्मस्वरूपं विस्तारयति किं भूतानां मस्माकं पटुतरविवेकां जनजुषां प्रकृ
ष्टः पटुतरीयो सौविवेकः पटुतरविवेकः पटुतरविवेकां जनेन जुषः पटुतरविवेकां जनजुषस्तेषां
अथ यथास्थितं संसारस्य स्वरूपं पश्यामः ८४

भ. वै.
४०

रम्या इति चंद्रमरीचयो रम्याः वनांतस्थली रम्या किं भूतास्थली नृणावती शाङ्गलासाधुसमागमो
रम्यः शमस्वरं रम्यं काव्येषु कथा रम्या अन्यच्च प्रियाया मुखं रम्यं किं भूतं मुखं कोपोपाहितबाष्पविंदु

रम्याश्चंद्रमरीचयस्तृणावती रम्या वनांतस्थली रम्यः साधुसमागमः शमस्वरं का
व्येषु रम्याः कथाः कोपोपाहितबाष्पविंदु तरलं रम्यं प्रियाया मुखं सर्वं रम्यमनित्य
तामुपगते चित्तेन किंचित्सुनः ८५ भिक्षाशीजनमध्य संगरहितः स्वायत्तचक्षुः सदा
दानादानविरक्तमार्गानिरतः कश्चित्तपस्वी स्थितः

तरलं कोपोपाहितं कोपेन निवेशि
तं यद्बाष्पविंदुस्तेन तरलंचंचलं मुखम् पुनः अनित्यतामुपगते संप्राप्ते चित्ते सर्वं रम्यं किंचि
त् ८५ भिक्षेति एवंविधस्तपस्वीजनः कश्चिद्विरलः स्थितो वर्चते कीदृशो जनः भिक्षाशीभिक्षा

श.
३

४०

भोजनः पुनः कीदृशः जनमध्यमंगरहितः पुनः कीदृशः सर्वदा स्वायत्तचैष्टः स्वाधीनमानसपरि
णामः पुनः कीदृशः जनः दानादानविरक्तमार्गनिरतः दानं च दानं च दाना दानेन यो विरक्तमार्गनिर
तः पुनः कीदृशः रथ्याक्षीणविशीर्णजीर्णवसनैः संप्राप्तकंथासरवोरथ्यायां क्षीणानि अतिजीर्णानि

रथ्याक्षीणविशीर्णजीर्णवसनैः संप्राप्तकंथासरवो निर्मानो निरहंकृतिः शमसु
खाभोगैकबद्धस्पृहः ८६ ६ ६ ६

वसनानि रथ्याक्षीणा विशीर्ण वसनानितैः कृत्वा संप्राप्ता कंथा सरवी सहायिनी येन सः पुनः की
दृशः जनः निर्मानः पुनः कीदृशः निरहंकृतिर्निरहंकारः पुनः कीदृशः जनः शमसुखाभोगैकबद्ध
स्पृहः शमस्य सरवं शमसरवं तस्याभोगे विस्तारेणैकबद्धास्पृहा येन सः ८६ ६

म.वै.
४१

मातरिति हे मातः हे मेदिनि हे तात हे मारुत हे तेजः हे सुबंधो हे जल हे ज्ञातव्यो मभवतां पंचत
तानामेषः प्रणामांजलिः बद्धोस्तितथाविधेयं यथा परे ब्रह्मणि लीये लीनो भवामि कथं भूतो हं यु
ष्य त्संगवशोपजात सुकृतोद्रेक स्फुरनिर्मलज्ञानापास्त समस्तमोहमहिमायुष्याकं संगवशस्तेन

मातर्मेदिनितात मारुत सरवे तेजः सुबंधो जल ज्ञातव्यो मनि बद्ध एव भवता
मेष प्रणामांजलिः युष्य त्संगवशोपजात सुकृतोद्रेक स्फुरनिर्मलज्ञानापास्त
समस्तमोहमहिमालीये परे ब्रह्मणि ८७

युष्य त्संगवशेन उपजातो यो सौ सु-
कृतोद्रेकस्तस्मात्स्फुरनिर्मलज्ञानेन अपास्तापिराकृता समस्तमोहमहिमायेन सः ८७

श.
१

४१

यावदिति विदुषापंडितैर्न आत्मश्रेयसिमोक्षेतावदेव महान्मयत्नः कार्यः यावदिदं कलेवरगृहं
 शरीरमंदित्रं च स्वस्थं वर्तते समाधावपरायणं वर्तते चान्यथावत् जरादूरे वर्तते अन्यदिन्द्रियश-
 क्तिः अप्रतिहता वर्तते चान्यथावदायुषः क्षयौ नास्ति तावदेव स्वहितं यत्नः कार्यः भवने गृहे

यावत्स्वस्थमिदं कलेवरगृहं यावच्च दूरे जरा यावच्चेंद्रियशक्तिरप्रतिहता याव-
 त्क्षयौ नायुषः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान्यो ह्येते भवने च
 कूपखनने प्रत्युद्यमः कीदृशः ८८ नाभ्यस्ताभुविवादि वृद्धमनी विद्याविनीतो चित्ता
 खड्गाग्रैः करिकुम्भपीठदलनैर्नाकं न नीतं यशः उद्दीप्ते सति निश्चितं कूपखनने कीदृशः

प्रत्युद्यमः न तु गृहे प्रदीप्ते सति कूपः खनितुं शक्यते ८८ नेति भुवि पृथिव्यां विद्यानभ्यस्ता किं

म.वे.
४२

भूताविद्यावादिहृंददमनीपुनः किंभूताविद्याविनीतोनिताविनयवतः पुरुषस्थयोग्यारवद्वाग्रैः क
पणघाराभिः यशोनाकं स्वर्गलोकं प्रतिननीतं कीदृशैः खद्वाग्रैः करिकुंभपीठदलनैः करिणां कुंभपी
ठदलनेशीलं येषां ते तथा तैश्चान्यच्चंद्रोदयेकांताकोमलपल्लवाधररसो न पीतः अहो इति रवेदेतारु

कांताकोमलपल्लवाधररसः पीतो न चंद्रोदये तारुण्यंगतमेव निष्फलमहोभू
न्यालये दीपवत् ८९ ज्ञानं सतां मानमदादिनाशनं केषां चिदेतन्मदमानकारणम्

पयं यौवनं निष्फलमेव गतं किंवत् शून्यालये दीपवत् ८९ ज्ञानमिति सतां सत्पुरुषाणां ज्ञाने मा
नमदादिनाशनं भवति केषां चिदधमाना एतज्ज्ञानमदमानकारणं भवति अनुक्तमेवार्थं कवि
र्दृष्टांतेन द्रष्टव्यं यगिनां मुनीनां विविक्तं स्थानं एकांतप्रदेशः विमुक्तये भवति संसारच्छेद

श-
१

४२

नायस्यात्कामानुराणां पुरुषाणां विविक्तं जनरहितं अतिकामकारणं भवति कामविकाराय स्या
 त् ९० जीर्णा इति मनोरथाः स्वहृदये जीर्णा एव यौवनं जरा व्याप्तं हंतेति रवेदे चान्यद्वृणा वंध्य
 फलतां गुणैर्विना याता अक्षमी बलवान्कालो यमः सहसाभ्युपैति हि निश्चितं आसयेनात्मा

स्थानं विविक्तं यमिनां विमुक्तये कामानुराणामतिकामकारणम् ९० जीर्णा एव म
 नोरथाः स्वहृदये यातं जरा यौवने हंतां गुणैर्विना याता गुणाश्च वंध्य फलतां याता गुणैर्विना
 किं पुक्तं सहसाभ्युपैति बलवान्कालः कृतांतो ॥ क्षमीत्याज्ञानं स्मरशासनां धियु
 गलं मुक्तास्ति नान्या गतिः ९१

वेन ज्ञातं विपुरांतकां धियुगलं मुक्ता अन्या गतिर्नास्ति
 किंभूतः कालः कृतांतः कृतः अंतो येन स कृतांतः ९१

तृषेति प्राणीसलिलं पानीयं पिबति कसति आस्ये वदने नृषा शृणुति सति किंभूतं सलिलं स्वादु
स्फुरभिप्राणी स्फुधार्तः सन्शाली नृकवलयति कीदृशान्शाली नृगाका दिवलि तान् किंभूतः प्राणीरा
गाग्नौ प्रदीप्ते सति स्फुटतरे यथा भवति वधूं भार्या आश्लिष्यति आलिंगति जनः प्राणी व्याधेः प्रती

नृषा शृणुत्यस्ये पिबति सलिलं स्वादु स्फुरभि स्फुधार्तः सन्शाली नृकवलयति शाका
दिवलि तान् प्रदीप्ते रागाग्नौ स्फुटतरे आश्लिष्यति वधूं प्रतीकारो व्याधेः स्फुरवपिति
विपर्यस्यति जनः ९२ स्नात्वा गांगीः पयोभिः शृचिकुसुमफलै रर्चयित्वा विभोत्वांध्ये
ये ध्यानं नियोज्य सिति धरकुहरावपयं क मूले कारः उपचारः स्फुरा मिति विपर्यस्यति वि
पर्यासं करोति ९२ स्नात्वेति हे स्मरारे कदा दुःखान् मोक्षे किं कृत्वा गांगीः पयोभिः स्नात्वा हे विभोत्वा

न्यत्तांशविभक्तिकुसुमफलैरर्चयित्वा स्थितिधरकुहरावपयंकमूलेध्येयेकर्मणि ध्यानं निवेशयसि
 ति धरस्य कुहरां स्थितिधरकुहरं तस्य यद्वा वं तदेव पर्यंकं तस्य यन्मूलं तस्मिन् किंभूतो हं आत्मारामः
 पुनः किंभूतो ऽफलाशी पुनः किंभूतः तत्त्वसादा गुरुवचनरतः पुनः किंभूतः ध्यानमार्गेकप्रश्नः पु

आत्मारामो ऽफलाशी गुरुवचनरतस्त्वत्प्रसादात् स्मरारे दुःखान्मोहयेकदा हंतव
 चरणरतो ध्यानमार्गेकप्रश्नः ९३ शैल्या शैल शिलागृहं गिरिकुहावस्थितरूपां त्वचः
 सारंगाः सहृदो ननु स्थितिरुहां वृत्तिः फलैः कोमलैः

नः किंभूतः तव चरणरतः ९३ शय्ये
 ति येषां पुरुषाणां एवंविधा स्थितिः तान् अहं एवं मन्येत एवं परमेश्वराः साक्षात् स्थितिः शैल
 शिला शय्या गिरिगुहा गृहं तत्तूपां त्वचः वरुणं सहृदः सारंगाः ननु निश्चितं स्थितिरुहाणां वृ

भ. वै.
४४

क्षाणां कोमलैः फलैर्द्वनिः निर्झरमंबुपानं एवं निश्चयेन रत्येव स होचिता अंगना इव विद्या येषा
मिति ते ईश्वराः यैः शिरसि सेवांजलिर्न बद्धः ९४ सत्यामिति हि निश्चितं यदि चेत्तदुःस्थे स्वकीये कुटुं
बे अनुकंपां कृपां न विभ्रयान् यत्तदोर्नित्यः संबंध इति न्यायात् तदा कोयं विद्वान् अतीव दुःस्वा-

येषां निर्झरमंबुपानमुचितं रत्येव विद्यांगना मान्ये ते परमेश्वराः शिरसि यैर्बद्धो
न सेवांजलिः ९४ सत्यामेव त्रिलोकी सरिति हर शिरश्चुं विनीचच्छदायां सदृत्तिक
ल्पयंत्यां च ददित पभवे वैर्द्वल्लैः सत्फलैश्च

सिकानां नारीणां वक्तुं वीक्ष्येत अपितु कोपि
न कया विपत्तिज्वरस्तेन जनिता रुक्तया कस्यां सत्यां त्रिलोकी सरिति गंगायां सत्यामेव किं भूता
यां सरिति हर शिरश्चुं विनीचच्छदायां हर शिरश्चुं विनी ईश्वर मस्तकस्थ रमणी चच्छदावपदेशो य

श.
३

४४

स्याः साधुनः किंभूतायां त्रिलोकी सरिति सदृतिं सदावरं कल्पयं त्यां प्रेरयं त्यां कैः सत्फलैः किंभूतैः
सत्फलैः वरविटपभवेर्वटवृक्षोद्भवैः ९५ उद्यानेष्विति तां काशीं परिहृत्य परित्यज्य हंत इति खेदे वि

कोयं विद्वान्पिपाति ज्वरजनित रुजातीव दुःस्वासिकानां वक्त्रं वीक्ष्येत दुःस्थेय
दिहिन विभृयात्स्वेकुटुंबेनुकंपां ९५ उद्यानेषु विविच भोजनविधिस्तीव्रातितीव्रं
तपः कौपीनावरणं सूवस्त्रममितं भिक्षादनं मंडनम् आसनं मरणं च मंगलस
मंयस्यां समुत्पद्यते तां काशीं परिहृत्य हंत विबुधैरन्यत्र किं स्थीयते ९६ बुधैः किं अन्य

त्र स्थीयते अपि तु न यस्यां काश्यां उद्यानेषु विविच भोजनविधिः चान्यत्तीव्रातितीव्रं तपः चान्यत्सू
वस्त्रं कौपीनावरणं मंडनं चान्यद्यस्यां अमितं भिक्षादनं यस्यां काश्यां मंगलसमं आसनं मरणं समुत्पद्यते
तां काशीं मुक्त्वा अन्यत्र कथं स्थीयते ९६

भवे
४५

नायमिति यदि प्रभुः स्वामीयेषां वचो दारेषु श्रुत्वा द्रष्टुं कुप्यति इति किं नायं ते समयः प्रतिप्रस्ता
वो नास्ति अधुना रहस्यं मंत्रालोचनाद्यः स्वामी निद्रातिनिमीलनं कुरुते चेत्तस्मान् प्रभून् पहाय वि
श्वेशितुः परमेश्वरस्य महेशस्य भवनं याहि किं भूतं भवनं निर्दोषारिक निर्दयोक्त्यपुरुषं निर्गतो दो

नायं ते समयो रहस्यमधुना निद्रातिनाथो यदि स्थित्वा द्रष्टुं कुप्यति प्रभुरिति
दारेषु येषां वचः चेत्तस्मान् पहाय याहि भवनं देवस्य विश्वेशितुर्निर्दोषारिक निर्दयो
क्त्यपुरुषं निःसीमशर्मप्रदं ९७

चारिको यस्मात्तत् निर्दोषारिकं प्रतीहाररहितं निर्दयोक्त्या क
रीरोक्त्याः पुरुषाः यस्मिन् तन्निर्दयोक्त्यपुरुषं निर्दोषारिकं च तत् निर्दयोक्त्यपुरुषं च निर्दोषारिकोक्त्यप
रुषं तत्पुनः किं भूतं निःसीमशर्मप्रदं सीमारहितं शर्मसौरभ्यं प्रददातीति अतिनिर्मलसौरभ्यदायकं ९७

श
३

४५

प्रियसरसीति हे प्रियसरस्वलोविधिः पराङ्मुखोदेवः नोजानीमः अत्र इदानीं किंविधास्यति अयं
विधिः चिंताचक्रे निधाय बलासिं डी कृत्य मनो भ्रमयति किं भूते चिंताचक्रे विपद्दं ड्वात प्रताप परंपराप-
रिचपलं विपद्दं ड्वातः तस्य या प्रताप परंपरा तथा परिचपलं चपलं तस्मिन् मनः कभिवमृदामिव

प्रियसरस्विवि पद्दं ड्वात प्रताप परंपरा परिचपले चिंताचक्रे निधाय विधिः स्वलः
मृदामिव च बलासिं डी कृत्य प्रगल्भ कुलालवत् भ्रमयति मनो नोजानीमः किमत्र
विधास्यति ९८ महेश्वरे वा जगतामधीश्वरे जनार्दने वा जगदंतरात्मानि धिः कइव

प्रगल्भ कुलालवत् यथा प्रगल्भ कुलालः मृदं मृत्तिकां बलासिं डी कृत्य चक्रे निधाय भ्रमयति एतावता
विपरीतं विधेः विलासितं कोपि न वेति ९८ महेश्वरे वेति मे मम महेश्वरे वा यथा जनार्दने वा स्रुदेवे वस्तुतः

प्र. वै.
४६

भेदस्य प्रतिपत्तिर्नास्ति किं भूते म हेश्वरे जगता मधीश्वरे विभुवनस्याधिपतौ कीदृशे जनार्दने जग
दंतं सत्मानि जगतां विश्वत्रयाणां अंतरात्मा जगदंतरात्मा तस्मिन् उभयोर्देवयोर्मम मन्त्रे तस्यंतरं ना
स्ति एवं भवामि तथापि तरुणेंदु शोखरे श्रीमहेशो मे भाक्तिः ९९ रे इति रेकंदर्पकोदंडटंकारवैः करं

तयोर्न भेदः प्रतिपत्तिरस्ति मे तथापि भाक्तिस्तारुणेंदु शोखरे ९९ रे कंदर्पकरं कंद
र्पयासि किंकोदंडटंकारवैरे रेको किल कोमलैः कलरवैः किंलं वृथा जल्पसि

किं कंदर्पयासि रेरेको किल कोमलैः कलरवैः पंचमस्वरैः किंलं वृथा जल्पसि हे मुग्धे तव कदा
क्षौरलं पूर्यतां किं भूतैः कदाक्षैः स्निग्ध विदग्धश्च मधुरश्च सेपो येषां तैः भवता पूर्वो-
क्तानां कृतं निखिलं आपि व्यर्थं तस्माच्चेतश्चुंबितचंद्रचूडचरणध्यानामृतं वर्त्तते चुंबितं-

श.
३

४६

चंद्रचूडस्य महेशस्य चरणध्यानामृतं येन तत् चुंबितचंद्रचूडचरणध्यानामृतम् १०० कौपीन
मिति योगी सर्वसंगपरित्यागी सुखं तिष्ठति किंभूतो योगी ध्वस्ताशेषमदप्रमादमुदितः ध्व-
स्तानिराकृता अशेषाः मदप्रमादास्तैर्मुदितः कीदृशी कथा पुनः तादृशी पूर्वोक्ता शतखंडजर्ज

मुग्धे स्निग्धे विदग्धे स्नेहमधुरैर्लोलैः कटाक्षैरलंचेत चुंबितचंद्रचूडचरणध्या-
नामृतं वर्तते १०० कौपीनं शतखंडजर्जरतशकथा पुनस्तादृशी निश्चितं-
स्वरवसाध्य भैक्ष्यमशनं शय्याश्मशाने वने

रतरानिश्चितं अशनं किंभूतं अशनं
स्वरवसाध्य भैक्ष्यं स्वरवेन साध्यं एवं विधाया भिक्षातत् समुत्पन्नं अन्यच्च शय्याश्मशाने
वनांते यथापि मित्रा मित्र सप्तानता मित्रं मित्रं मित्रं मित्रं तयोः सादृश्यं सामान्यं य-

स्याः अथपश्चात्शून्यालये अतिविमलानिर्मलाशुद्धाध्यानलक्षणाचिंता अतः कारणान् यो
गीनित्यमुक्तः संसारेऽस्वन्तिष्ठति १०१ भोगेतिरेलोकाः चेष्टितैर्नवनवविकल्पापारैः कृ
तं पूर्येतां यदि चेदस्मद्वचः श्रद्धेयं श्रद्धायोग्यं तदा स्वधामनि स्वकीये शरीर मंदिरे कामोच्छिति

मित्रामित्रसमानतातिविमलाचिंतातिशून्यालये ध्वस्ताशेषमदप्रमादसु
दितो योगीऽस्वन्तिष्ठति १०१ भोगाभंगुरवृत्तयो बहुविधास्तैरेव चायं भव
स्तत्कस्यैव कृते परिश्रमतरे लोकाः कृतं चेष्टितैः

व शोकं दर्पजयार्थं केवलं

चेतः समाधीयतां किंभूतं चेतः आशापाश शतोपशांति विशदं आशापाशस्य शतं आ
शापाशशतं तस्योपशांत्या विशदं निर्मलयतो भोगाभंगुरवृत्तयः भंगुराविनश्वरावृत्तिर्येषां

ने किंभूताः भोगाः बहुविधा अनेक प्रकारा एव निश्चयेन बहुविधैर्भोगैरयं भवः संसार एव
रे लोकाः तत्तस्मात्कारणात्कस्य कृते परिभ्रमत भ्रमणं कुरुत १०२ धन्यानामिति धन्या-
नां मनुष्याणां एव स्थित्या आयुः क्षीयते किंभूतानां धन्यानां गिरिकंदरे निवसतां किंकुर्वतां प

आशापाशशतोपशांतिविशदचेतः समाधीयतां कामोच्छिन्नवशो स्वधाम
नियदिच्छदेयमस्मद्वचः १०३ धन्यानां गिरिकंदरे निवसतां ज्योतिः परं-
ध्यायतामानंदाश्चुजलं पिबंति शकुनानिः शंकमं केशयाः रंज्योतिः ध्यायतां ये
षां धन्यानामानंदाश्चुजलं निःशंकं शंकाराहितं शकुनाः पक्षिणः पिबंति किंभूताः शकु-
नाः अंकेशया उत्संगसमारूढाः तपुनरस्माकमधन्यानां आयुरेवं मनोरथैः परिक्षीयते किंभू

तानामस्माकं प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषांउपरचितायाः प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलयस्तासांकौतुकंजुषंतीति प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषः तेषाम्
१०३ आघातमिति एभिः प्रकारैः किंनग्रस्तं अन्यच्च केजनानग्रस्तामरणेनजन्मआघातं स्पृष्टं

अस्माकंतुमनोरथोपरचितप्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषा
मायुःपरिस्तीयते १०३ आघातंमरणेनजन्मजरयाविद्युच्चलयौवनसं
तोषाधनलिप्सयाशमस्वरूपौदांगनाविभ्रमैः

धन लिप्सया संतोष आघातः
प्रौदांगनाविभ्रमैः शमस्वरूपं आघातं निरस्तं मत्सरिभिर्लोकैर्गुणा आघाता विनाशिताः
व्यालैः दुष्टसर्पैर्वनशुच आघाताः दुर्जनैर्नृपाः भूपाला आघाता ग्रस्ताः विभूतिरपि अस्थै-

र्येण आघाता अपहृता तर्हि कालेन न किं किं नष्टं किं किं न विनश्यति अपितु सर्वे नश्यत्येव
 १०४ आधीति नाम इति संबोधने तत्किं यन्निरंकुशेन विधिना देवेन स्फुटितं निर्मितं किं व
 हृद शरीरे आधिव्याधिशतैरनितमेति शयेन आरोग्यमुन्मूल्यते तत्र आधिर्मानसी पीडा व्याधिः

लोकैर्मत्सरिभिर्गुणावनभुवो व्यालैर्नृपादुर्जनैरस्थैर्येण विभूतिरप्यपहृता य
 स्तं न किं केन वा १०४ आधिव्याधिशतैर्ऋजस्य विविधैरा रोग्यमुन्मूल्यते ल
 क्ष्मीर्यत्र पतंति तत्र विवृतद्वारा इव व्यापदः

रोग समुद्रवाचान्यद्यस्मिन् देवानि
 माणे लक्ष्मीः तत्र स्थाने वर्तते व्यापदः विवृतद्वारा इवोद्घातितकपाटा इव वर्तते अवश्यं
 निश्चितं आशु शीघ्रं मृत्युर्जातं जातं उत्पन्नं उत्पन्नं आत्मसात् करोति आत्मा यत्तं विधत्ते अ

तः अस्य दैवस्य निर्माणे किमपि स्थिरं नास्तीत्यागमः १०५ कृच्छ्रेणोतिरे मनुष्यावदतक-
थयत यदि चेत्संसारे स्वल्पमपि कुरवं किंचिदस्ति गर्भमध्ये कृच्छ्रेण कष्टेन नियमित तनुभिः

जातं जातमवश्यमाशु विवशं मुत्कः करोत्यात्मसात्त किं नाम निरंकुशेन
विधिना यन्निर्मितं सुस्थिरं १०५ कृच्छ्रेणामेध्यमध्ये नियमित
तनुभिः स्थीयते गर्भमध्ये कांता विम्लेष दुःख व्यतिकर विषमे यौवने वि-
प्रयोगः

संकोचित शरीरैः स्थीयते किंभूते गर्भमध्ये अमेध्यं मध्यं यस्य तदमेध्य
मध्यं तस्मिन् संसारे यौवने विप्रयोगः किंभूते यौवने कांता विम्लेष दुःख व्यतिकर विषमे कां
ताया विम्लेषः कांता विम्लेषस्तस्य योसौ दुःख व्यतिकरस्तेन विषमः कांता विम्लेष दुःख व्य

निकरविषमः त स्मिन्नपि पुनर्नारीणामवज्ञावगणनं तेन विलसति अपि पुनर्नियतं निश्चि-
तं हृद्भावः यस्मादसाधुः अस्मात्कारणात्संसारे किमपि सौख्यं नास्ति १०६ आयुरिति

नारीणामप्यवज्ञाविलसति नियतं हृद्भावोऽप्यसाधुः संसारे रे मनु-
व्यावदत्तयश्चैव स्वल्पमप्यास्ति किञ्चित् १०६ आयुर्वर्षशतं नृणां
परिमितं रात्रौ हर्षं गतं तस्याहं स्य परस्य चार्हं मपरं बालत्व हृद्भवैः
शेषं व्याधि विद्योगदुःखदाहितं सेवादिभिर्नयिते जीवे चारितरंगचंचल
तरेः सौख्यं कुतः प्राणिनाम् १०७

प्राणिनां सौख्यं कुतः कथं नृणां मनुष्याणां
मायुर्वर्षशतं परिमितं तस्यायुषोर्वर्षशतप्रमाणस्य अर्द्धरात्रौ गतं शयानस्य ततो नंतरं त-

स्यपचाशत अहस्यकदाचिदापि अधिक मर्हन्मपि बालत्ववृद्धत्वयोर्गतं शेषमायुर्व्याधिविषो
गशोकसाहितं सेवादिभिः कर्मभिर्नीयते किंभूते जीवे जीवितव्ये वारितरंगचंचलतरंगवा-
रिणः समुत्तितरंगास्तद्वचंचलतरंगवारितरंगचंचलतरंगतस्मिन् १०७ ब्रह्मेति ब्रह्मज्ञानवि

ब्रह्मज्ञानविवेकिणः अमलाधियः कुर्वन्त्यहो दुष्करं यत्सुचंत्कृपभोगकांचनध-
नान्येकांततो निस्पृहाः न प्राप्तानि पुरानसंप्रतिनच प्राप्तौ हृदप्रत्ययो वस्था
मात्रपरिग्रहाण्यपि परं त्यक्तुं न शक्ता वयम् १०८ वेकिनः अमलो निर्मला

धीर्बुद्धिर्येषां ते अहो इत्याश्चर्ये दुष्करं तत्कुर्वन्ति तत्किं उपभोगान् न भजन्ति भजन्ति एवं भू-
तानि धनान्यपि पृथ्वन्ति त्यजन्ति भतः एकांततो निस्पृहा विरक्ताः वयं तु पुरानप्राप्तानि सं

गात्रमिति गात्रं शरीरं संकुचितं संकोचं प्राप्तं गतिर्गमनं विगलितानष्टा दंतावलिः दंतपंक्तिः भ्र-
ष्टापतितेत्यर्थः दृष्टिः अवलोकनं नश्यति अंधत्वं प्राप्तं बधिरता कर्णोद्विगल्यैकल्यं वर्धते निकटे

गात्रं संकुचितं गतिर्विगलितं भ्रष्टा दंतावलिर्दृष्टिर्नश्यति वर्धते बधि-
रता वक्त्रं चलालायते वाक्यं नाद्रियते च बांधवजनो भार्या न शुश्रूषते
हा कष्टं पुरुषस्य जीर्णवयसः पुत्रोऽपि मित्रायते १११ छ छ

उच्चैर्धृष्टं मपि न श्रूयते वक्त्रं चलालायते लालास्त्रावंकुरुते बांधवजनः वाक्यं नाद्रियते न सात्त्विक-
यते भार्या स्त्री न शुश्रूषते सेवां न कुरुते हा इति खेदे जीर्णवयसः पुरुषस्य कष्टं दुःखं यतः
साक्षात्स पुत्रोऽपि मित्रायते शत्रुवदाचरतीत्यर्थः १११ छ छ छ

क्षयामिति क्षणं बालो भूत्वा बालः सन् क्षणमपि युवातरुणः सन् कामरसिकः कामेषु विष-
येषु रासिकः निपुणः क्षणं रिचैर्द्रव्यैर्हीनः ररिद्रः क्षणमपि च परिपूर्णविभवः पश्चात् जरया-
जीर्णः अंगैः बली मंडिततनुः बलिभिर्मंडिता आक्रान्ता तनुर्यस्य नरः संसारांते मरणसमये

क्षणं बालो भूत्वा क्षणमपि युवा कामरसिकः क्षणं रिचैर्हीनः क्षण-
मपि च संपूर्णविभवः जराजीर्णैरंगैर्नट इव बली मंडिततनुर्नरः
संसारांते विशाति यमधानी जवनिकाम् ११२ छ छ

यमधानी जवनिकां यमस्य धानीं पुरीं प्रविशति यथानटः नानावेषान् दधाति तथायं प्रा-
णी ज्ञानावस्थां दधाति ११३ श्रीरामचंद्राय नमः छ छ

अहौ सपै हारे मुक्ताफल हारे वा बलवतिरिपौ शत्रौ सुहृदि हितकरे वामणौ चालोष्ठे मृत्सिंडे पाषाणे
 वा कुसुमशयने पुष्पशय्यायां हृषदि पाषाणे वा तृणे रुन्ध्रेण अपत्ये वा इत्यादिषु यमसमा दृष्टिर्यस्य
 समदृशः दिवसाः कदायांति गच्छन्ति किं भूतस्य मम क्वचित् कुत्रचित् पुण्यारण्ये स्थित्वा शिवेति

अहौ वा हारे वा बलवतिरिपौ वा सुहृदि वामणौ चालोष्ठे वा कुसुमशयने वा ह
 र्षदि वा तृणे वा रुन्ध्रेणे वा मम समदृशोयांति दिवसाः क्वचित् पुण्यारण्ये शिवशि
 वशि वेति प्रलपतः ११३ इति श्रीभर्तृहरिकृत वैराग्यशतकं संपूर्णम् ७

नामावलिं प्रलपतः उच्चैः आक्रोशेन वदतः ११३ इति श्रीभर्तृहरिकृत वैराग्यशतकं संपूर्णम् ७
 हे पुस्तकसुं वईत नारायण भि व सरवारा मभि कु शो द र्वा तु पाणी आपले छा. छा. शके १७९८ माघ मास

इतिभर्तृहरिकृतवैराग्यशतकंसटीकंसमाप्तं.